

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Констатује се да су приведени из просторија Окружног затвора у Београду оптужени Грујић Бранко, Попвић Бранко, Славковић Драган, Кораћ Иван, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин.

Да су приступили браниоци оптужених адвокати Шалић Миломир, Перковић Мирослав и Ђокић Драган.

Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић.

Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић.

Суд на сагласан предлог странака доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес настави и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Богдановић Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Сима. Јел може сведок Богдановић да уђе. Симо.

Добар дан.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете Симо или Сима?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: -А, Сима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Богдановић Сима, име Вашег оца?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ђорђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђорђе, кад сте рођени?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: 30.09.1949. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком месту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Мурска Собота, Словенија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

Дајте столицу једну.

Шта сте по професији?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Машиновођа и механичар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли радите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер или незапослен?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Пензионер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пензионер, где станујете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У Руми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А улица и број?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Др Предрага Вулете 83.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седите, боље ће се и чути и мало микрофон спустите. Да ли сте можда у сродству или у завади са овде оптуженима Грујић Бранком, Поповић Бранком, Кораћ Иваном, Славковић Драганом, Филиповић Синишом или Драгићевић Драгутином?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте. Ви сте као сведок дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, запрећена је казна затвора до 5 година. Уколико сматрате да бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти и знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате, али само на таква поједина питања која би Вам била постављена евентуално, молићу Вас да прочитате тај текст заклетве ту испред Вас на глас.

На глас, на глас.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: А на глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што миј е познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Јесте ли разумели тај текст заклетве?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок поучен, упозорен и опоменут на дужност казивања истине, након што је положио заклетву наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом у току је поступак против 6 оптужених чија сам имена навела мало час због кривчног дела ратни злочин против цивилног становништва на територији општине Зворник у периоду мај-јули 1992. године, Тужилаштво за ратне злочине је предложило да Вас саслушамо као сведок. Веће је тај предлог прихватило, па смо Вас данас позвали да нам кажете да ли Вам је нешто познато о догађајима присилном пресељењу цивила из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године код Зворника, о злочинима у Дому културе Челопек и на пољопривредном добру Економија и месту званом Циглана, фабрика црепа у Каракају и прво да видимо да ли сте Ви били на том подручју у пролеће 1992. године кад је почео рат и ако јесте у ком својству, како сте тамо доспели? Изволите.

Седите слободно, биће Вам лакше ја мислим.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Могу да Вас замолим нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Постављајте ми једно по једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја сам управо поставила, јесте ли били у Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам као добровољац на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, кад је то? Кад сте дошли, како сте дошли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У априлу месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ево укратко како долазите, с ким да ли сами?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Као добровољац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се ангажујете? Седате, како долазите, којим превозом? Сами, с неким?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким долазите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па било је нас 15-так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли из Вашег места?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па није, било нас је са разних страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле сте кренули аутобусом?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су дошли ти други? У Руму су дошли па сте сви кренули из Руме или како?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Неки су били из Руме, неки нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то неко организовао? Како сте знали где креће аутобус? Ко Вам је рекао одакле треба да кренете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Аутобус који је први био, са аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За где аутобус?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: За Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то редовна линија?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Редовна линија да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви кренули, јесте Ви били у некој униформи, у цивилу? Јесте били наоружани?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам у униформи, нисам био наоружан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вам униформа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Какве то везе има са овим предметом? Могао сам купити на Бувљаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас упозорила да сте дужни да говорите истину, Ви сте ваљда то и схватили читајући ту заклетву.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па униформу ми је, пошто сам претходно био добровољац у Хрватској.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците. И како стижете, кад стижете у Зворник, да ли се сећате евентуално датума?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим тачно датума, али то је било почетком априла, не знам да ли је било 6, 7, 8, 9. тако некако не знам тачно, давно је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и како стижете у Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам рекао аутобусом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја не могу заиста ја не знам шта сад Ви очекујете од мене, да Вас ја питам нешто што ја не знам.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Што Ви хоћете да Вам причам аутобиографију или шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него боравак Ваш у Зворнику, значи долазите у Зворник, где се јављате, коме, шта? Где се организујете, то Вас питам?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па био сам тамо где су се сви јављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су се сви јављали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам сигуран да ли је «Алкос» или како овако увучена једна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли то у граду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, то је у овоме кад се пређе у Каракају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту стиже аутобус је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, преко, пешке сам прешао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте изашли из аутобуса у Малом Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте пешке прешли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и ти који су били са Вама?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли су сви кад и ја прешли не знам, али знам да је било доста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте знали где треба да се јавите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Питао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па кога сам видео у униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро шта се даље догађа? Кад сте дошли у ту фабрику кога затичете, коме се јављате, где се распоређујете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се имена, тамо дошли смо у тај «Алкос», тамо смо се јавили и тамо смо добили наоружање, ја мислим да је «Алхос» немојте ме држати 100% мислим да је «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фабрика?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па нека зграда онако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у тој згради стационирано, јесте могли да закључите? Је ли ту била нека војска, полиција, цивили или фабрика ради, шта је ту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Вероватно била је нека фирма, шта ја знам тамо смо и јели, била је нека менза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било војске, је ли било полицајаца, је ли било неких униформисаних?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали неке ознаке?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти људи униформисани?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Било је редовне војске како да кажем, како се звала ЈНА тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како да кажем, резервисти оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме сте се Ви ту јавили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се сад имена, то је гужва, збрка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неком војном лицу или неком цивилном или полицајцу или коме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па вероватно је био војно лице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље догађа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ништа ту смо добили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје, шта сте Ви добили од оружја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: ПН-72.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какву сте Ви имали униформу на себи, исту као ти ту људи или друкчију?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, имао сам маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну, ону зелену, је ли, јесте добили ту неку ознаку или нешто што бисте евентуално ставили на униформу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко Вам је дао оружје?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тамо у том «Алкосу» са леве стране, из једне просторије они су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је даље одлазите, где Вас упућују? Где спавате, где једете, шта радите? Којој јединици се прикључујете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ту смо јели, ту смо јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме припадате, где Вас организују, где Вас прикључују којој јединици, јел постајете припадник неке јединице или остајете самостални?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам како се то онда звало, било смо тамо, тамо сам се задржао ту негде до почетка маја, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од почетка априла до почетка маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тамо можда негде, не знам 7, 8, 9. који је био април, да ли је био 01. мај, 29. април, 02. мај, кад сам отишао, зато не могу да се сетим тачно датума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте отишли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: На Мајевицу, у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте се са Мајевице враћали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљена Мајевица?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ишли смо преко Бјељине и Угљевика, не могу да кажем тачно у километрима, не знам. Прилично, прилично удаљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант Ваше једнице, колико је Ваша једница у којој сте Ви били бројала људи?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па било је тамо више јединица, како да се изразим, али неки су остали ту у Зворнику, а неки смо отишли на Мајевицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, кад сте дошли у Зворник тог почетка априла, је су ли тад већ биле борбе, је ли било неке пуцњаве кад Ви стижете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ја колико сам, можда је било једно не рачунам, сад не знам ја колико је около Зворника било и те војске редовне и то, али колико сам видео то ако су па можда отприлике око 70 људи је ту било, а сад не знам за даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте свих вас 70 у истој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, са различитих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико у Вашој јединици, колика је Ваша јединица формацијски колико је велика?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се тачно, али знам тамо кад смо били смештени како зе зове та фирма да ли је грађевинска, можда нас је било око 60 не могу да се сетим тачно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли имала име јединица у којој сте Ви били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се у оно време, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није имала име? А командант не рекосте ко Вам је?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд знам ко је био командант, кад је требало звали су нас, али ми ту нисмо дуго били. Јер ту смо се расцепили и дошао је један човек тамо из Дубнице са Мајевице, каже да су опкољени од турака и нас један део отишао је тамо, неки су остали ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То причате то почетком маја, је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви онда отишли на позив тог човека?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или Вас је неко протерао, истерао?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, дошао је човек оданде из Дубнице и позвао нас је, они су тамо били опкољени једино село српско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај, да ли се сећате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Пера, Пера, само моменат. Имао је тамо гумару и неку фабрику Пера, на врх ми језика, имао је гумару Пера на врх ми језика не могу сад Пера, јој сетићу се не могу сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Петар Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да је Јанковић. Петар Јанковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је неки војник тамо из Дубнице, је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ма јок, један фабрикант онде у селу да ли је био председник шта је он не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И са ким Ви одлазите то почетком маја тамо на Мајевицу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па одлази нас, шта ја знам, да Вас не слажем, па једно можда до 30 људи, не могу тачно да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато име Жућа, Војин Вучковић – Жућа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Њега сам видео у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте га упознали, јесте га само видели или сте имали неке везе у том војном устројству коме сте Ви припадали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад смо ми били смештени у том «Инжињерингу» или како се, не да ли је «Инжињеринг».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баракe, да ли су биле неке баракe?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, у баракама да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Каракају?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је тамо долазио, у Каракају да, он је тамо долазио из те команде, наводно је био неки командант не знам ни ја шта је, али то је било кратко време, тако да му праву функцију нисам установио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његову?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из које команде, кажете долазио је из те команде, какве команде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ту из тог где смо прво били ту тај «Алхос» ту где су били сви, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А из «Алхоса»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он није био Ваш командант, тај Жућа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли је био, да ли није после чујем од ових да је био, да се он представљао, али не знам ја сам био ту кратко време и отишао даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могуће да за месец дана не сазнасте ко је вама командант а војник сте, јесте се Ви некеме ту прикључили некој војсци, јесте Ви били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ми смо смештени у те баракe, добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добровољац самостални или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ту су били све добровољци у тим баракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и ко командује тим добровољцима? Има ли неки први међу свим тим добровољцима или сте свако за себе се борите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није свако за себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, не знам како друкчије да.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Тај Жућа је долазио пар пута тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Долазио је да пије кафу или да вам нешто каже, да вам да задатак војни, у ком својству је долазио?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ми смо тамо били смештени кад су борбе прошле, зато смо и отишли шта ћу тамо кад је Зворник ослобођен и та како се зове Кула тврђава, шта ћу тамо да седим и онда овај човек дошао тај Пера Јанковић, дошао и звао ме, можемо да идемо да им помогнемо, опкољени су тамо у Дубници између, то је између Калесије и Тузле и тамо смо отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви примали неку плату за то време у том априлу и почетком маја док сте ту били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим, ја мислим да нисмо али не могу да се сетим, можда је и могуће али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате имена неких сабораца ваших из јединице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам ови који су отишли са мном, неки су отишли са мном неки су, ту је било јако незгодно у то време зато што је ту био и 01. мај и Ђурђевдан и шта ти ја знам, све се то сложило па су неки отишли кући за славе, неки су остали ту у Каракају, а ми други смо отишли у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам говори нешто име Лопов, Филиповић Сениша?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је из Руме, он је из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Руме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били са њим на ратишту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам дотле до маја, али је ондак он отишао на славу, после га, а ми смо отишли на Дубницу и онда кад се он вратио са славе, онда је био, ми смо били на Мајевици и нисмо били заједно, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи били сте са њим до када?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па док нисмо отишли на Мајевицу, док није он отишао кући за овај како се зове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђурђевдан?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ђурђевдан и то да, слава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се после више нисте виђали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Виђали смо се касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да. Е видео сам га, видео сам га али то је било само онако на један дан кад је ослобођена Калесија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам датум, али је било сигурно после то беше 16. или 17. мај кад су оне наше побили у Тузли, па после тога који дан не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били тог 16-17. маја кад су ти у Тузли убијени?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па у Дубници, јесам Вам сад рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већ сте били тамо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питам Вас зато што имамо овде један списак накнаде резервним војницима, па има и име Богдановић Сима, је ли се сећате јесте добијали неку надокнаду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Добијао сам са, добијали смо али не могу да се сетим кад, шта, нешто је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том периоду док сте били, колико пута да ли се сећате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Незнам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате на који начин, како би те паре, јесте Ви ишли по новац негде или је неко доносио?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да је донесено ако је било, али не знам да ли је тад било или не могу да се тачно сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад би могло ако није тад да буде и где? На другом месту или у друго време, касније шта?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Драгићевић Драгутина?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знао сам док сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био са Вама у једници?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, он је био тамо ту где су смештене те групе добровољаца у баракама, али није ишао са нама у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, то док сте били ту где је био и Филиповић, да ли је и он био тада са вама, Драгићевић или не?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Драгићевић је био у Зворнику и остао у Зворнику, а Синиша је отишао кући оно за 01. мај и за славу и од тад га нисам видео ни једног ни другог, а Синишу сам видео кад је Келесија ослобођена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Драгићевић имао неки надимак?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да је то Босанац, нисам сигуран, ако је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако је он?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ако је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Кораћ Ивана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кораћ, Кораћ, то је овај из Краљева, је ли из Краљева Кораћ тај, знам га, али га знам од много касније, знам га од то је био децембар пре пада Кравице, али на другом терену Дрињача, тамо на другом делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То није 1992. година?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Зима 1992. на 1993.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следећа зима, да. А из Зворника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали тамо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате његов надимак, да ли је имао он неки надимак можда?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неког Славковић Драгана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, то су ме питали али тога не могу да се сетим, то не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неког мајора Тору, јесте чули за тако нешто?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, питали су ме и за то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је питао?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ови су били, то је било јесенас, зимус кад су били ови из УБПОК-а, како се зове били у Руми тамо и звали ме у СУП и пиали ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полиција је ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па нека двојица инспектора у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате неког Пиварски да се звао?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Њега знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам о њему, кад сте га упознали и да ли је он Вама био неки командант, нешто или неком евентуално другом?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, овако чуо сам за њега из Хрватске, а упознао сам га кад смо ишли на Кулу, тврђаву и после је био кратко време са мном у Дрињачи, али то је било у зиму 20. или јануар 10. или децембар на јануар како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 1992. године?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, 1992. на 1993. годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније, али тад док сте били у Зворнику јесте учествовали негде заједно у неким борбама нешто?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Само тај дан кад смо ишли на Кулу, то пре подне и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате који су војници били под њим, у његовој јединици, је ли он имао своју јединицу или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, само знам да је са њим била нека група да ли су из Борова села, одакле су, које нисам познавао. Мања група нека је била са њим, али нисам познавао људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нисам на крају схватила за овог Жућу, на овом списку каже командант Жућа и има и Ваше име Богдановић.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ово сам сад чуо да је Жућа командант кад сам већ био тамо и они су имали не знам ни ја како су се звали, били су посебно, како да кажем. А овамо смо били сви заједно, само исто није било одређено како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви знали да је Жућа командант неке јединице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знао сам касније, чуо сам касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па касније јер тај случај кад је ослобађана Калесија, ми смо били Дубница између Калесије и Тузле, ми смо били са ове стране Калесије, а Жућа и неки добровољци и шта ја знам ови како се зову одатле како се зову, добро није битно, домаћи, они су ишли од зворничке стране према Калесији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то је када? То је касније кажете то Калесија?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То је било можда крај маја, после тог напада у Тузли на колону, после тога не сећам се датума ли знам да је било после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте чули за неку јединицу да се звала «Жуте осе»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, па ето то је било то, тај Жућа и то за њих сам чуо «Жуте осе», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали за јединицу «Игор Марковић», јесте чули за такву јединицу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Чуо сам да су после прозвали «Игор Марковић», он је погинуо дечко, он је био из Босне не знам из ког места и он је погинуо кад смо ишли на Кулу и онда су се они који су остали тамо у Зворнику тако прозвали. Сахрањен је у Лозници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли Вам познато нешто о овим догађајима које сам Вам, да Вам поновим о неким затвореним муслиманима и њиховом убијању, рањавању у Дому културе у Челопеку у јуну?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Економија, Циглана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, нисам био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Нешто још везано за Филиповић Сенишу и Драгићевић Драгутина?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ништа Сенишу знам да је из Руме и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Николић Мирослава, Микца из Руме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Микца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам Микца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли га виђате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам га скоро видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте га видели, а где живи, у Руми?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То не зна ни милиција, што кажу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни милиција, па добро, мораће да сазна пошто смо га звали, па нешто на адреси није примио позив.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, ја сам питао пар људи, нико не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био са Вама у јединици, ево га овде на списку?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, он је био ту са Жућом са овима који су остали у Зворнику, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он био са Жућом, а Ви са њим на списку код Жуће, како сад то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па можда је тај Жућа имао списак нас свих пре него што смо се одвојили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ја причам пре него што сте се одвојили? Ово је ево на пример један списак од 01. маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ми смо су око 01. маја се, не знам тачно датум, раздвојили, отишли у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам тачно датум, али ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Керкез Драгана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је из Руме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли и он био са Вама у јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је био али кад смо се раздвојили, он је остао у Зворнику, није ишао са нама у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао, којој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па тој Жућиној.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жућиној?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате Матић Зорана?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Матић, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Ваљева?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате тог?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро опет само да Вас још једном питам, нисам схватила за те исплате кажете нешто сте добили, колико је то било реда величине?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Могуће, не сећам се госпођо, знам да су били неки спискови нешто, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је те правио спискове?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Појма немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то Жућа кад је долазио пар пута, да ли можете да нам опишете један тај боравак, је ли он ту дође нешто да изда неки војни задатак или само прође или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Обилазио је тамо, а један пут је одвео једну групу, ишли су у неку акцију а то сам сазнао тек после. Не све људе који су били у тим баракама него одређени број.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вас није?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад он дође јесте га Ви доживљавали као свог команданта или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Он је био тамо да извинете на изразу, неки.....00.29.20 тамо у штабу и не знам тачно шта је био, а после је био као неки командант, а у то време док смо ми били ништа званично он није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је Вама издавао, ко је Вас водио у борбу или већ шта сте радили у априлу, ко Вам је био командант кад сте ишли на Кула град? Ко је водио те добровољце?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко је водио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је био командант?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд знам кад је ту било неколико јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу месецу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу, говоримо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесте, да у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на овом списку накнада резервним војницима пише био је на војној вежби, а није у радном односу од 01. до 17. маја, да ли Вам нешто говори тај датум 17. мај? Број дана каже 17. маја? Где сте Ви били 17. маја да ли се сећате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: 17. маја, највероватније ту, не, не 17. а маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па маја сам ја већ био у Дубници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли се повукла војска ЈНА?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Одакле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Босне и Херцеговине, у мају месецу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад сам био у Дубници чуо сам да су се повлачили и да су у Тузли побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је тад 15. јуна?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја сам тада био у Дубници и тако нам је јављено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то, тад сте били у Дубници?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули, шта се дешавало?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ништа, чуо сам да су наши побијени кад су излазили из Тузле да су побијени, то сам чуо. У Тузли у колони да су доста наши побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То сам чуо у Дубници сам био у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад сте били кад је то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте се враћали после у Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога, да ли сте се враћали у Зворник?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Касније у јесен сам ишао пар пута да требујем муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо овде саслушали у својству сведока тог Војина Вучковића званог Жућу, а да ли сте знали брата његовог Репића?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Видео сам га да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен и јесте били заједно са њим у јединици или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не. Он је пар пута са још двојицом, тројицом дошао у те бараке, али није био смештен у баракама, само овако пар пута је био на да кажем пола сата, сат. Само навратио пар пута, а негде у Зворнику су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није ту спавао у баракама?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кажете у баракама, колико Вас спава?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам тачно кажем можда 60-70 људи, не могу тачно да се сетим ја кажем онако од прилике, ту нас је било са свих страна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок Војин Вучковић звани Жућа прилично прецизно говори о организацији те своје јединице, па каже о бројном стању јединице, да се јединица звала «Игор Марковић», а како Ви то тек касније сазнајете да је та?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кад нисам био ту, јер кад је дошао тај Пера да нас зове тамо у помоћ, неки су остали ту са Жућом а ми неки смо отишли тамо, ти што су остали са Жућом они су имали своју после јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали Ви неки надимак?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, је ли знате неког Симу Четника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко тај може да буде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам да је он покојни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Једног покојног знам оданде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојног?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да. Па можда је и мене неко звао, звали су нас добровољце сви четници, можда ме је неко тако звао, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војин Вучковић је у свом исказу рекао да је он протерао до 27. априла лично 26 добровољаца због крађе и пљачке, па је остао неки мали број, да ли је Вама познато да су ти добровољци радили неке крађе и пљачке и да ли можете ближе да нам кажете до тог маја док сте Ви били ту, да ли сте Ви тако нешто запазили у Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па знате шта, ми смо били у тим баракама, нисмо ни ишли тако у Зворник, у тим баракама је било јако лоше стање, то је било запуштено и ВЦ и просторије и све па смо се више бавили да то оспособимо буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је познато Вама да је било неких крађа и пљачки, било од кога у граду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па знам да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Април, мај?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У граду су долазили неки од преко и представљали, из Малог Зворника из тог краја, не знам ни ја одакле су са комбијем, знам да је један пут ухватили, а били су неки лозничани ту од нас једни од других кради, па су протерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули Ви за нека убиства ту неких цивила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убиства нека неких цивила, муслимана уопште до маја? Јесте чули да су заточени неки људи? Да ли сте чули за неког Марка Павловића?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам шта знате о том човеку?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па шта знам, причало се, неко је причао да је пекар неко је причао да је ДБ-јац, видео сам га онако пар пута, не знам да ли би га сада и познао. Неко је причао да је пекар, неко је причао да је ДБ-јац, е сад шта је не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је тај човек?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па негде да ли из Бачке или из Баната, тамо негде неко место, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио у Зворнику?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, био је нешто тамо у штабу, шта је био не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ту у том штабу «Алхосу», где су били ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки додирних тачака са њим?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, а јесте чули за Бранка Грујића?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Чуо сам, он је био председник општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели њега некада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам, пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, када?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па видео сам га у Зворнику касније кад смо били тамо у како се зове на Дрињачи овде па кад сам долазио да требујем муницију у Зворник, онда сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у? Где сте долазили да требујете муницију?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Дубнице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ма не из Дубнице, касније у зиму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у зиму, ма не, питам Вас пролеће ово, мај – јули?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га тад знали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек сте га упознали касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Каже Војин Вучковић звани Жућа да је то била нека врста побуне када одлазе добровољци Српске радикалне странке из Руме под командом Симе четника у Калесију?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисм ми у Калесију, него у Дубницу, какву Каласију у Дубницу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то на Вас се односи ово?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Отишли смо у Дубницу на позив Пере тог фабриканта Јанковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, отишли сте.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Шта ћемо да седимо у Зворнику, Зворник је ослобођен, Кула ослобођена, шта ћемо ми сад тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже отишли самовољно њих 20-так?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па отишло је, отишли смо да, ја их звао да идемо да идемо да им помогнемо да су опкољени и ми смо ноћу се пробили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то био неки сукоб са Жућом због вашег одласка, да ли сте ступили у неки сукоб са њим тада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па није, нисмо ступили у сукоб, једноставно нисмо хтели шта да тражимо у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је то било 04. маја, је ли могуће да је то било 04. маја?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се, датума се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули за неког Нишког?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био је неки Нишки, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд знам, причало се да је Арканов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Арканов, а јесте Ви њега видели тамо на терену?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тог Нишког?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нишког, видео сам га пар пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао? Ко је њему био командант?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам и они су имали своју групу, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били смештени?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У баракама овде док сам ја био нису, они су били негде у граду, како да кажем у Зворнику, а ово је било у Каракају те бараке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је Жућа са тим Нишким имао неки сукоб?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То почетком маја кад Ви одлазите, јесте понели и наоружање?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте све понели?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Оно што смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали само ту пушку, јесте још нешто у међувремену задужили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Имао сам пушку и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли рекли сте да сте добили пушку у «Алхосу»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пиштољ?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то добили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па исто у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Неко је донео у магацин три, четири пиштоља, чекај да није Жућа, неко је донео ту у баракe три, четри пиштоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су донети?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли у неки магацин да требујете некада, осим то кад сте дошли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А муницију, како сте се снабдевали муницијом?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ту док смо били имали смо муниције оно што смо добили одмах уз оружје, а касније је још донешено у те баракe муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви лично некад ишли негде на неко место где је неки магацин централни или складиште, да ли сте?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам, ишао сам касније, много касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не тог пролећа?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где сте се хранили док сте становали у тим баракама у Каракају?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У Каракају, па војени смо у тај како се зове «Алхос».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је возио? Чиме?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како шта, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није близу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то није близу «Алхос» и баракe и «Инжињерниг»?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Те баракe су са ове стране моста, а тај «Алхос» је са оне стране моста, мислим са исте стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, исте стране Дрине.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Али није близу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме сте војени, ко вас вози то кад идете на ручак или шта?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Било је ту право да вам кажем и ничијих возила и којечега, како кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то ничија возила? Где има та ничија возила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па то што су ови покупили кад су узели Зворник после им је, чуо сам да је све то после одузето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који ови?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ко је стигао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио, ваљда су ти и покупили што возе или?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је возио та ничија возила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко је стигао, сви редом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога су покупили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Из тих кућа у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су то куће где нема више власника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије су куће те где нема више власника па остану возила?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како ја да знам чије су куће, муслиманске а не познајем ја власнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да је неко исељен са подручја Зворника, нека села муслиманска?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Док сам ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули је ли, добро. Је ли можете да погледате овде оптужене па да нам кажете да ли неког евентуално познајете?

Хоћете да устанете молим Вас. Ви се само окрените тамо према њима да видите да ли знате неког случајно.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коју двојицу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ову двојицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Мислим да овог знам, Синишу знам, а реко би да је ово Босанад, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове друге?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Грујића не знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грујића не познајете овде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам, кад сам ја њега видео био је црн, мршав, висок.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите, седите.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, не могу ја.

Констатује се да се сведок окренуо према оптуженима који су устали и да је показао на опт. Филиповић Синишу рекавши да њега зна из Руме и да је то Синиша и показао је на опт. Драгићевић Драгутина рекавши да је то Босанас.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја мислим да јесте, не могу да кажем 100 %, али личи.

Односно да мисли да је Босанац, а за друге је рекао да их не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете Брано Грујић кад сте га Ви упознали у зиму те године је био црн.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У јесен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јесен био је црн, висок?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Онако вишљи, мршавији, црна коса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је могао да има година тада?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Вероватно је старији од мене, али дуго је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неке бркове, браду, наочаре, нешто?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Браду није имао, могуће да је имао бркове, али браду није имао колико се ја сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ишли Ви у неке акције са тим Филиповић Синишом, у неке борбе за то време док сте ту били?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ишли смо горе на Кулу то и на Калесију, само што је он Калесијом ишао са друге стране, а ја са ове од Дубнице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули да постоји неки захтев да се добровољци ставе под команду града, о томе смо ми овде доста слушали да су били недисциплиновани, да су правили по граду неке ексцесе, да су се људи плашили од добровољаца, да су пуцали по граду, напијали се, па да је био захтев, јесте чули?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам био у граду, док сам био у Каракају били смо у тим баракама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то питам, за то време док сте Ви ту не могу да Вас питам кад нисте? До 05. маја или већ ког маја кажете док није рецимо Синиша отишао на славу у Руму, а Ви тамо у Дубницу, да ли сте Ви чули да се ико жали на понашање добровољаца у граду Зворнику или шире, је ли Вам познато да су ту неки се ексцеси догађали?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам познато?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је позната ова чињеница о којој прича Жућа да је он лично протерао неке те добровољце због крађе и пљачке који су били из Панчева до 27. априла?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, је ли знате неке из Панчева неке добровољце?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам, погинуо је човек како смо га звали,00.44.20 или тако нешто је погинуо на Мајевици, али он је био са нама, он је погинуо на Мајевици у заседи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми господине Богдановићу рекли сте кад се ЈНА повукла били сте у Дубници, тако сам Вас разумела?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, тамо сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми шта се дешава са вама добровољцима кад ЈНА одлази, коме Ви припадате формацијски после тога? ЈНА одлази, Ви као добровољци остајете, јел добијате Ви неку врховну команду, шта се са Вама добровољцима?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Остајемо под командом у саставу територијалаца, како да кажем, нисмо били сами тамо. Било је нешто тамо и тих територијалаца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Под њиховом командом је ли, а реците ми јесте Ви некад повређивани ту у Босни на ратишту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Када?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У августу месецу 1992. године.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Је ли Вам неко плаћа неку накнаду за те повреде?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, нисам ни тражио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисте ни тражили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекосте припадате територијалцима, којој чети кад сте у Дубници, којем батаљону има ли нека формацијска ту?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Е не знам то можете Ви да установите да пошаљете тамо па ће Вам они рећи, ја не знам у оно време ко је која била чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слани смо ми немојте Ви да сумњате да ми радимо тај део, а Ви сте овде сведок, значи сведок.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро, то кажите знам, не знам.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а колико дуго сте Ви тамо у Дубници од тог неког маја до?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па овако Калесија је пала, ми смо још били у Дубници и онда не сећам се који је био датум кад су Турци навалили и кад су запалили ту Перину, тога што је био председник села, шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то месец био?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било на почетку кад сте дошли у мају или касније?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не, то је било касније, то је морало бити негде у јуну, у јулу месецу. У мају није сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је пала Калесија?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не кад је пала Калесија, кад је бала Дубница, Калесија је кратко била у нашим рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад је пала Дубница, Ви сте где, где сте смештени били тад?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Дошли смо у Бјељину, па из Бјељине у Осмаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у Осмацима где спавате, где ко Вам командује? Колико Вас има сад, колико Вас ту бројчано има?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Спавали смо у кућама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по кућама, колико бораца је ту дошло?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па, можда 30-так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте сви једна јединица? Једна формација?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па били смо сви групно, како да кажем били смо под командом територијалне, како да кажем одбране или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко командује том Територијалном одбраном у Осмацима, да ли знате име?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ко ће се сад сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро не морате име, ко је ту да ли је то неки?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Војска, војска како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то неки човек ту локани из Осмака?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не, права војска, како да кажем, официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која војска?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да ли се звала ЈНА или како се звала ја не знам, углавном права војска, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте Територијална одбрана, па Вас питам да ли је то неко локални ту командант или не?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: То овај 70-80% војске су били територијалци, а официри су били како да кажем са из других места, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто о формирању војске Републике Српске и зворничке бригаде и да ли сте некад припадали тој?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о томе да ли знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Знам да је постојала зворничка бригада и све то, тад су и Турци имали своју зворничку бригаду, биле су две зворничке бригаде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је постала та зворничка бригада, та о којој Ви?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам тачно, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви некад били припадник зворничке бригаде, обзиром да сте?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ја мислим да смо се сви тако водили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од ког периода да ли можете да?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само два питања. Господине Богдановићу да ли сте Ви командовали неком јединицом? Да ли сте Ви били командант неким људима, некој групи људи?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одељењу, воду, шта је то?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одељење, вод, чета?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Добро, могло би се рећи вод или чета, како кад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Говоримо и мислим кад Вас то питам, ја мислим на ово зворничко време, не то тамо после на Мајевици, него? Молим?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам имао функцију овамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овамо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам, како да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сам ја добро схватио да ли су са Вама у истој јединици били Босанац и Синиша? Са Вама у истој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да, да, ту у Каракају.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не у смислу смештаја да сад тамо спавају, него у смислу оном војном организационом, Ви то добро знате него мало врдате.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: У истој, да у истој јединици, док се нисмо раздвојили, како да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, док се нисте раздвојили, после оно у мају дакле били сте у истој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам говори што надимак Топола? Је ли био тамо неки Топола?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био је неки добровољац Топола.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можете га описати?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па онако вишљи, црн.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли он био са Вама у тој јединици?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИ: (пуномоћник оштећених) Да ли зна за место Дивич код Зворника?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Дивич, да ли је то оно код Куле, ако је то то.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, а зна ли шта је било са тим становницима Дивича?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули нешто је ли то било српско, муслиманско село, шта се десило?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Треба да је муслиманско, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило са њима доле?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Откуд ја знам, нисам био ту, како да знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли је чуо?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја сам био тамо само то пре подне кад смо заузели како се зове, Кулу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кулу град, е после заузимања Куле града шта знате шта је било са Дивичем?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам ништа, кад нисам био на том терену.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А били сте на Кули?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Био сам тај дан кад је Кула узета и никад више.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где се налази Дивич у односу на Кулу, знате ли?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ваљда доле поред Дрине.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли знате да је било неких размена, не заробљеника него становништва?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не знате, а јел занте избеглице, јел било српских избеглица, да су долазили?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Где у?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У Зворник, јесу ли долазиле избеглице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте Ви били тамо, до маја да ли су долазиле неке избеглице?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Док сам ја био нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У априлу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нису, ја их нисам видео, одакле избеглице, ја их нисам видео у априлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јуче смо чули.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Видео сам оне домаће људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, јуче смо чули нека сведочења, а и раније, да је већ до краја априла било скоро 20000 српских избеглица из Живиница, из Тузле, из свих тих предела тамо где су били муслимани у већини?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Могуће, али ја нисам био у контакту, могуће је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам био у контакту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, питање је да ли сте Ви видели.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел му познат Алекса Секанић, официр.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Како?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Алекса Секанић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Официр војни.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Познато ми је презиме.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не сећате се ништа више.

НАТАША КАНДИЋ: Јел можете да нам кажете како сте се окупили, кажете група око 15.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: С Вама госпођо нећу да разговарам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према суду.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јесте ли чули шта је рекао, каже неће да разговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чула сам. Реците мени ја ћу поставити питање.

НАТАША КАНДИЋ: Па да нам сведок каже, како су се окупили, каже група од 15 њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Руми, ја сам га већ питала.

НАТАША КАНДИЋ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питаћемо.

НАТАША КАНДИЋ: Како су се одлучили, каже крећу са аутобуске станице, како одлучују да иду у Зворник, а не на неком другом месту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви решили да идете на ово ратиште, кажете били сте раније у Хрватској, па сте се вратили кући у Руму, јел?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте дуго били кући?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се. Добро, да ли се сећате како сте, зашто сте одлучили у Зворник баш да идете?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па ишо сам да браним мој српски народ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Нисам сигурно ишо да браним турке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

НАТАША КАНДИЋ: Каже да су били смештени у тим баракама, и осим да су поправљали неке, каже није било ни ВЦ, јел може да нам опише шта они раде ту док су смештени у баракама, да нам опише да ли иду на линију негде, да ли иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте рекли да сте учествовали у борбама за Кулу, то је био крај априла, јесте ли још негде ишли имали неке борбене активности, војне акције?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

НАТАША КАНДИЋ: Јел може да нам опише шта раде у баракама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да су чистили и сређивали.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко из општине долазио у те бараке, да ли их је неко посетио, да ли им је неко одржао неки говор, шта раде ту, шта ће им бити задужења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам долазио неко од цивилне власти у бараке у Инжињерингу?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Није.

НАТАША КАНДИЋ: Ко им је дневно одређивао да остају у баракама, да се нигде не померају, па онда не знам крећу у Калесију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то сам већ питала ко им је командовао он је рекао да је Жућа пар пута долазио, јел имате још нешто да кажете чега сте се присетили везано за командовање?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је водио на Кул град?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам, ЈНА.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ЈНА, па ко, ко дође и каже идемо на Кулу, која личност дође, јел дође Жућа или неко други?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не познајем те офицере, то је било тад и после их нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После их више нисте виђали?

НАТАША КАНДИЋ: Да нам каже да ли је он ораганизовао ту групу која креће из Руме, да ли је он позвао људе, формирао ту групу од 15?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте кренули у Дубницу.

НАТАША КАНДИЋ: Не у Дубницу, кад крећу у Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворник кад крећу. Изволите?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Немам шта да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате шта да кажете. Јел не знате или немате шта?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је сведок члан, био тада Српског четничког покрета, или Српске радикалне странке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то питање и не мора да одговори, то је питање припадности партији, није. Ако жели може да одговори. Јесте ли били у некој партији или не. Немојте молим Вас преко, то у ходнику ако имате потребу, молим вас немојте колега, па није смешно, овај догађај око кога се ми овде окупљамо већ дуго уопште није смешан, знате. Ја сам зато и рекла сведоку да не мора да одговори. Па ја сам то и рекла, што не значи да он нема право да одговори уколико жели, нећемо у глас. Изволите колега Шалићу, хвала. Немојте сад молим вас то ћете напољу. Изволите колега Перковић питања. Немате хвала. Колега Ђокић нема. Питања, нико нема питања. Ја сам мислила да ће тужилац имати питања пошто је предложио, добро хвала вам.

Да ли сте имали трошкове неке за долазак у суд данас?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико кошта карта од Руме до Београда и назад?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Ја сам дошо са супругом, треба ми пратиоц, инвалид сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, колико сте платили превоз?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па платио сам превоз осамсто и нешто динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До овде, јел тако, и назад.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Без овог овде, од железничке. Мислим без по граду, како да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таксијем сте дошли, како сте дошли по граду?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Таксијем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта превоз до Београда?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Па осамсто и не знам колко је жена платила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и у повратку толико, јел још нешто тражите осим тих 1.600?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Такси за назад и оно док су ме до овде довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да ми саберете то. Осамсто за Вас?

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за жену још толико.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: Не, не, заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пута два 1.600, плус.

СВЕДОК СИМА БОГДАНОВИЋ: 2.000,00.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Сведок тражи трошкове у износу од 2.000,00 динара, за долазак у суд и повратак.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку трошкове у износу од 2.000,00 динара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте се одазвали можете да идете. Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у наставку доказног поступка саслуша сведок ЧВОРАК РАДЕ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, како се Ви зовете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чворак Радислав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чворак Радислав, звани Раде или Радо?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Раде или Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радо или Раде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радо, значи Радислав звани Радо и име Вашег оца?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Лазо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рођени сте, које године?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 1942.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јануару месецу, село Јардан код Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јадран?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јардан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јардан, село Јардан код Зворника. Добро, шта сте Ви по занимању?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам радник обућар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где радите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Сада сам у пензији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пензији, а где живите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У том Јардану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У селу Јардан, код Зворника?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте, а радио сам фабрика обуће «Стандард» код Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви у сродству или у завади са оптуженима у овом предмету Грујић Бранко, Поповић Бранко, Кораћ Иван, Славковић Драган, Филиповић Синиша и Драгићевић Драгутин?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа нисам са њима.

Сведок Радислав Перић, од оца Лаза, рођен 1942. године у селу Јардан, СО Зворник, са пребивалиштем у селу Јардан, СО Зворник, по занимању обућар, није у сродству, није у завади са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте неки род, добро. Ви сте као сведок дужни пред судом истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело, предвиђена је и казна затвора до пет година. Уколико сматрате да бисте се одговором на неко питање изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, нисте дужни да одговарате, али само на поједина питања која Вам буду постављена. Ја ћу Вас молити да наглас прочитате ту заклетву испред Вас и да тако положите заклетву, да ћете говорити истину. Ево ту имате текст.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Молим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту нека листа са неким псеудонимима, ако буде потребно да поменете неко име, то које је на том списку, ја ћу Вас молити да нам не кажете име и презиме, већ то слово поред, значи немојте имена, ако случајно треба да поменете неко име. Пред Већем за ратне злочине Окружног суда у Београду води се кривични поступак против ових шест лица, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва. Оптуженима се стављају на терет присилно пресељење цивила из села Козлук и Скочић у јуну 1992. године и злочини у Дому културе Челопек, Економија и Циглана у истом периоду, значи пролеће 1992. године, па да нам Ви кажете,

да ли је Вама нешто, обзиром да сте из Јардана, који је колико беше километара удаљен.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Од Зворника?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Три и по, четири километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На коју страну?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Доле према Бијељини када се иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када се иде ка Козлуку, ка Каракају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се скрене пре Каракаја или после?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Прође се Каракај па се скрене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико онда има још до Козлука, од скретања за Јардан?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Тако, до Козлука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, да, до Козлука?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има једно десет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још од скретања?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Од скретања према мом селу из Каракаја, десет километара до Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још до Козлука, а колико има од скретања до Вашег Јардана, од главног пута?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има два километра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли Ви ту живите од рођења?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту живим и ту сам рођен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате кућу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте били у лето када се то заратило у Зворнику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам, да ли сте негде били ангажовани војно или било како и да ли сте можда били мобилисани и да ли Вам је нешто од ова три догађаја познато, да ли сте чули или видели нешто од тога? Значи, нас занима превасходно заточавање муслиманских, грађана Муслимана, занима нас судбина људи из Дивича, из Козлука и да ли Вам је познато да су неки људи били затворени у Зворнику или у Дому културе Челопек, на Економији, у Циглани, где сте Ви радили тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да ли може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам дошао 20. маја 1992. године. То ми је била фирма «Стандард», фабрика обуће где је тада та војска нека скупила се српска и ти неки цивили. То су више били људи цивили онако нешто, дошли ту. Ја не знам ниједног. Ја сам био у граду и одозго наишао, видим неки скуп ту има. Ја сада да видим, као моја фабрика, да видим шта, ушао тамо, они се распоређују нека места ту да буде, да неку војску оснују, шта ја знам, хоће да

обијају врата. Ја сам рекао, имају кључеви сви, резервни у портирници стоје, у гвозденом орману. Ја сам те кључеве донео и дао њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је 20. мај?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 20. мај 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте до тог дана ишли на посао у фабрику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, нисам ја радио, него сам био у чаршији, па сам наишао одозго случајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Случајно? Па, ко су ти људи што хоће да обијају, ко је то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд ја знам, никога ту нисам познавао. Ја сам њима дао, била је једна кутија од ципела, били кључеви сви резервни, сто и двадесет нека врата има. Њима сам то дао и они су мени рекли да и ја дођем ту да будем. Ја нисам, ја сам отишао кући. После једно, не знам, седам, осам дана, отишао сам доле и остао сам у тој фабрици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Са њима сам остао у фабрици, са тим људима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком својству, како?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Остао сам као кобојаги што сам им помогао да им дам кључеве да отворе врата сви и они су сва врата отворили и тамо поседали, радили, шта ја знам шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви неке од тих људи знали, да ли су они неки Зворничани или неки други?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Био је неки Максо, он је, њега сам познавао, али ништа, човек је само водио те људе, а друге нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то војска или, да ли су то људи униформисани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нису били униформисани, онако били, а после војска је нека дошла, обучени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви долазили у «Стандард» до 20. маја, од када се заратило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту сам ја од 29. маја, ту сам у «Стандарду» ја, дошао сам 29. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, него пре, од када се заратило, од априла да ли сте долазили у фабрику до 20. маја?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам уопште био, стечај био пре рата, пре тог рата, стечај је био те фабрике и она се затворила и није нико радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви радили уопште када се заратило, пред рат?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам у фабрици радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Него сам радио после при војсци, у тој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ме схватили, у априлу када је почела борба за Зворник и то све?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, не, није радила фабрика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте радили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није нико радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били запослени уопште?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И сада долази 29. мај, Ви ту са њима, шта сада Ви радите ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Оправљам ципеле тој српској војсци, ето то сам радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до када сте оправљали те ципеле?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Све до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чега?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које године?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 1996.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас плаћа за те оправке?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И нико није плаћао ту војску, а мене су ангажовали као и ја да сам војник. Ја имам да сам био исто и ја у тој српској војсци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате, да ли сте понели то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас је то ангажовао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ја сам ту дошао, ето они су ме ангажовали, шта ја знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, тај папир шта пише, ко Вас ту ангажује, да ли сте мобилисани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Добио сам, не, не, добио сам ја сада када сам ишао у пензију, тражио од војног одсека, јер тај стаж војни признат је, нешто са увећањем и онда сам отишао у пензију поводом тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ме занима, тај војни одсек, како сте то, општине?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Општине војни одсек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворник?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте добили од њих?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Добио сам решење борац прве категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ципеле?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, не пише за ципеле, него пише борац прве категорије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шалим се мало. И шта сте се борили Ви тамо?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само правио те ципеле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тога да Ви будете тај борац сада, то решење добијате накнадно да Вам се признаје борачки стаж, да ли је тако?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тог 29. маја, како Ви сада тамо, да ли Ви добијате неки папир да дођете да кажете, ево ја ћу овде бити ангажован, да ли Вас неко мобилише?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам је рекао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само уписано у књигу једну, оволика књига била, тако подебела и име и презиме, ко си, отац тај, евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претходно Вас нико није мобилисао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да је био проглас овај о општој мобилизацији, наредба у мају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: После је тога била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 29. маја?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Била је она и пре 20. маја, али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вас то закачило, то пре 20.?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви били војни обвезник, да ли сте били резервиста?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: 29. маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тек тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко Вас је мобилисао тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта ја знам ко је, неко је ту рекао, остани овде, оправљај војсци ципеле, ти си обућар, ја сам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се јављали на неки позив, мобилизацију?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, када сам дошао ту, мене су оставили, ја сам ту остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И коме Ви припадате, каква је то сада војска 29. маја?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, то је позадина, војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то војска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Позадина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, која је то војска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Како која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шпанска, кинеска, југословенска, српска, босанска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Српска, српска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српска војска, да, али која формација, да ли је то нека ЈНА, да ли је то нека Војска Републике Српске Крајине?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војска Републике Српске тек је у оснивању, нешто онако, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у оснивању. Ко командује том војском у оснивању, има ли неки командант?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е то ја сада не знам тамо за оно, где ко иде тамо да командује, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваљда сте Ви ту неки војник, ваљда чујете ко је главни ту за ту неку војску?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не чује се то, ја изјутра устанем, у радионицу, у радионици увече до девет, десет сати радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Благојевић Видоја, неког команданта?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Василић, неког Маринка, па неки Босанчић?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И 29. маја Ви ту ципеле задужујете и шта се даље дешава, шта се дешава у јуну, где спавате, шта радите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Спавам доле у тој згради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не идете у село кући?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Будеш доле четири дана, па одеш кући један дан, па се опет вратиш доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи један дан кући, а храну, како добијате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ту има кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар у «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Кувар у «Стандарду», има кухиња велика, то је наше фабрике ресторан и ту се кувало за све, ко је год дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко сада ту долази, ајде да мало чујемо, ко је ту смештен осим Вас и тих?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ја никога, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисам питала имена, него ко су то, људи, цивили, жене, мушкарци, војници, полиција, ко?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Цивили су били прво, па онда, шта ја знам, оснивали су неку ту војску српску, те Српске Републике, па онда ону полицију војну неку, ето то је то основано. После онда су неки ти већи официри долазили да, не знам, нешто, то су неке паравојске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је од војске и полиције смештен, колике су те бројчано, колике су те јединице, да ли су то неке веће?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није то било велико, то је било мало скроз. Нешто је било, не знам бројчано, али скроз мало је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти војници имали неку униформу, неке ознаке?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Имали су после, оно добили су српску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када после, то нам ништа, када кажете после, слабо нам то служи.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Када су основане, па после тога до једно можда, не знам, пет, шест дана, десет дана, добили су нешто, овде имају српску, амблем онај написан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је писало на том амблему?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Српска, војска Српске Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, отприлике, у ком месецу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта знам то тачно како је то, можда и јули, јуни, јули, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни, јули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рекосте и нека полиција, да ли има ту нека полиција да је смештена?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има, то је била војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војна, а ко њима командује?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е то је неки командовао, како се он звао, надимак, Легенда неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легенда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е сада не знам како му је име, али звали су га Легенда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме је он припадао, коме та војна полиција припада, ко је њима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војсци, војсци Српске Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не знате ко је командант тој војсци?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Легенда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Легенда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војсци или само војној полицији?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војној полицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војсци целој?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам, то не знам, а ово знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, није била цивилна полиција, него само војна ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војна полиција, цивилна није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко прави ту храну ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То су били кувари, професионални кувари који су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте видели некада да та храна иде негде неким камионима, у неким мањеркама или тако нешто, да се одатле вози негде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам нешто о томе, шта знате.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Иде, то је после основана та војска по тим тамо, како се каже, линијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За војску на линији?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вози ту храну?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У оним мањеркама вожено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а ко то вози?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Вози возач, има неки, онај камиончић мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто неки војник?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је резервиста или неки?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, то је то српски тај, основане Српске Републике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још негде Вам је познато да иде та храна, у неке објекте по граду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви сте у јуну значи ту, поправљате ципеле, то је та војска и то све. Иде ли та војска у неке борбе у јуну, одатле па да се враћа можда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, вероватно да иде, не знам ја, ја не идем нигде одатле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, нисам мислила да идете, него да ли видите да иду па да се враћају са неког ратишта?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нема ту пуно, ту нема пуно војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, колико?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То је позадина, шта ја знам, можда, мали неки број скроз. То је нешто као, као, интендантска служба, одржавање ту нешто, не знам шта им је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то касарна нека, да ли има функцију касарне?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Тако нешто као касарна, нема војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то касарна без војске, где је војска?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, негде на линијама тамо, ко зна где.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули у периоду у јуну месецу да има неких Муслимана затворених на територији града Зворника?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испричајте нам о томе, шта сте чули, Ви сте ту близу.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е, била је субота, сада не знам који је датум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који је месец?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Недеља, тај, јун, јули ја мислим да је јули или јуни, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуни или јули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јуни, јули, не знам тачно, од та два један јесте. Давно је то било, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Схватам, добро, субота, недеља.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Значи, или у том месецу или у овоме на почетку, тако нешто би могло бити. Ја сам био доле, радио тај мој посао и предвече око једно можда пола осам, летње је време, дошао је тај неки кувар и каже мени, ајде, замолио ме да однесем ја тим Муслиманима вечеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кувар каже да Ви однесете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте. И ја сам њега питао, су чим, како. Каже, наћи ћемо неко ауто, па отићи. И он је мени нашао неко ауто, не знам које, седнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Путнички ауто?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да. Убацам у ауто ону храну за њих горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је то било упаковано?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Биле паштете и хлеб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чему?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У кутији, амбалажна кутија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паштете и хлеб?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Паштете у једној кутији, у једној хлеб. И то сам донео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, да ли сте Ви знали већ да има неки људи, да се њима носи или Ви први пут тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам ја знао. Он је мени рекао, тај кувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да однесем вечеру, имају Муслимани у затвору у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У граду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У граду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви то знали раније?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту чињеницу.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ни ко је унутра, али то све што се зна, то само они тамо знају, а овамо унутра ти ништа, ти ни од кога не можеш чути ниједну реч, да би ти неко нешто рекао да и ја знам, није ме ни интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Ви њему кажете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Хоћу, ја сам пристао и однео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где, шта Вам је рекао, где да идете, у коју зграду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ту затвор, једини је тај затвор имао у Зворнику, нема више ниједан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то зграда, шта је то било пре рата?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да се звао «Нови извор» зграда, иза суда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви долазите ту и ајде сада да видимо, шта, ко Вас ту сачекује, коме дајете, шта затичете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја долазим ту, имају дупла врата, овако врата, тамо су људи унутра. Ја не знам шта је то тако тамо, само су рекли да имају ту људи. Пред тим вратима милиционер, онај прави, није овај војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивилни?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Цивилни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам. Има ту да на вратима чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чува?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чува.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у приземљу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У приземљу ту, да, где су врата, мислим. И ја сам дошао до њега и кажем, донео сам људима вечеру. И он каже, остави ту пред врата. Ја кажем, јок, хоћу да видим, био сам онако радознао да видим ко, шта, ко су ти људи тамо. И ја сам узео она врата и отворио. То су све људи познати. Ја када сам отворио, они су на ме скочили сви. Ће си, мени вичу и Радо и Раде и Мрга, после на крају, тако да им је било драго што сам ја ту дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то људи, одакле су?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То су све туда Зворничани, Дивич, то су људи били ту, а радили су у тим фабрикама окол, где сам и ја био, четири, пет фабрика је било у Каракају и ти људи су се са мном познавали, а ја сам био у фабрици шеф производње, па тако су мислим са мном комуницирали, ако треба нека помоћ, некога запослити или нешто урадити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шеф производње у «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када је радио «Стандард» то док сте Ви били?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: До пред рат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тог стечаја, када је то било?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам тачно сада то Вам рећи, али мислим на једно годину пре рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они Вас знају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Мене?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неки од тих, нама су долазили ти оштећени из Дивича, многи су саслушани под псеудонимом. Да ли има ту неки, видите та имена испред Вас, друга та цедуља, али немојте читати.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ово или ово овде? Да ли на ово мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте ми то, да ли знате неке од тих, али немојте читати име.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нећу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можда их Ви знате по надимку или по имену или.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који псеудоним?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Под «Три» је овај, мени се чини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Број «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да бих га знао. Мени се чини, сада, да ли је он био ту, али њега бих требао да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што пише «Три» бројевима или ово «3»? Има један је «Три», а један је «3»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само три.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пише «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Речима пише «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, на крају «Три» овамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, «Три»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као реч, не као бројка.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Овде овај «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то је «3», то је «3».

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: А ја сам мислио «Три».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три је када пише баш три. Да ли је тај са Дивича?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да јесте Дивичанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И добро, да се вратимо на те паштете. Ви донесосте то и сада кажете, овај Вам, пристао је тај полицајац?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Мало се бунио, али пристао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ушли Ви у ту просторију?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ушао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам опишете, каква је то просторија, шта је то?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То је била просторија, па онако, солидна, већа просторија. Није било не знам колико, можда једно педесетак или шездесет, не знам, око педесет и нешто. Ту су били у томе. Када сам ја ушао, они су седели овако и ја сам ушао, неки су овако лежали, неки седели. Када су видели мене они су скочили на ме, где си, где си, љубе ме, грле ме, али шта ћу вам ја помоћи, ништа, ја сам немоћан ту. Донео сам да једу, они су узели. Онај мени каже, излази, доста је више, јер сам био можда на пет минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквом су стању били ти људи, како су Вам изгледали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Тада када сам ја био, добри били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро су били?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И психички и физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко рањен ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било крајем јуна или јула или?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Крајем можда и јуна или почетком јула, не знам тачно. Од та два месеца, нешто јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сазнали касније, одакле они ту, када су ту стигли?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам питао одакле ту, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сте питали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, овако некога кога сретнем доле у кругу, откуд они горе људи затворени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није био рањен, ништа?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сазнали, колико су још ту били после тог Вашег?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неки пут ту долазили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, само тај један пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ниједанпута, добро. Да ли познајете Брану Грујића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Брану Грујића познајем површински. Са њим никада се нисам ни руковао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле га познајете?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, познајем га у Зворнику што је био ту, имао је неку пекару своју. Нешто је радио, горе у општини био, то пре рата. Шта ли је радио, да ли је обављао, да ли је неки инспектор био, да ли, не знам тачно шта је обављао. И први пут сам га видео, не знам када је то било, давно. Његов син се оженио у мене онде из комшилука. Ето тада сам, каже, син неки Бране Грујића, њега као овако мало човек отмен, шта ја знам, каже жени. Ето тада сам га видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када сте Ви дошли у тај «Стандард», Вашу бившу фабрику и када се то ангажујете, да ли сте добили униформу неку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада носили униформу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам, јесам онако облачио доле када сам радио, кецеље себи правио, пантале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А војну униформу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам, нисам носио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то крајем маја, 28., 29. мај, да ли сте ишли у град, у центар?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Слабо сам ја ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слабо?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам имао потребе никакве горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико сте Ви високи?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Метар и не знам, 56 ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 56?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, испод ЈУС-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ми имамо овде изјаве више сведока који су били заточени у «Новом извору» и који изјављују да су након тога, после два, три дана боравка у «Новом извору», то су ти Дивичани, крајем маја, пребачени у Дом културе у Челопек. Ја ћу Вам сада предочити њихове исказе, али пре тога да Вас питам, да ли сте Ви некада са Браном Грујићем улазили у тај «Нови извор», у ту управну зграду?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево баш тај сведок «З».

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Што сам ја рекао «Три» овде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ево видите да сам ту негде да га познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прича да им је долазио Брано Грујић, али он каже да не познаје никаквог Чворак Радета по имену, а ево на пример, има још један сведок који каже, сведок под псеудонимом «В», да су то крајем маја, каже да је дошао неки војник, да је носио неки папир и господин Брано Грујић и да је тражено од њих да потпишу лојалност за српску војску и каже, тај војник је рекао да потпишу папир за лојалност. То је био Раде Чворак, тако су га звали, један помали, мајке које су радиле у фирми у «Стандарду» га знају. Па каже, сутрадан 28. маја долази неки полицајац у униформи, тражи десет добровољаца, па су они узели добровољца и каже он да Вас је видео и у аутобусу који је отишао са њима и отпратио њих у Челопек.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте Ви донели папир, каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неки учитељ Мустафа, да ли знате неког учитеља Мустафу, писао нека имена, списак?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неки полицајац донео Вама папир да се потпише лојалност?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже сигуран је да је Брано долазио и да сте Ви били са њим. Па онда овај сведок «Један», под бројем «Један», исто презиме као и онај други, каже да су они смештени ту у «Нови извор», то крајем маја и каже, након сат времена долази тадашњи начелник општине Брано Грујић и Чворак Радо, који је радио у «Стандарду» у фабрици обуће. Имао је, каже, црну униформу, а Брано маскирну. Брано је рекао да се не секирају, да неће бити

проблема, дао им неки списак. Каже, Радо Чвораk је познао свог колегу са посла. Да ли сте знали неког Ахмета Муратовића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Званог Бору?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок «Један», каже, Радо је познао свог колегу са посла Муратовић Ахмета, званог Бору.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То када сам донео вечеру, тада сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рекао му, немој пајдо да се бринеш ништа.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То сам познао њега ту, њега и његовог сина Мевлу, када сам донео вечеру и има његов син Мевло, може то да потврди, ако треба да дође ту. Ја сам узео један хлеб читав и узео четири паштете и дао њима двојици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њима двојици?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У ћошку, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том Бори и његовом сину?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И његовом сину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже, Брано је рекао да се попишу и учитељ је почео да их пописује и тражио број личне карте, тај учитељ Мустафа.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам то, јер тада нисам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ова двојица су питали, да ли су нешто јели, а Радо је донео и цигаре Ахмету.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: То сам донео тада када је то вечера била, они су мене натерали да одем у Србију, ако ће да признају право. Ја сам отишао у Србију преко моста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ти Муслимани, сви ме познају.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Натерали ме тачно, ајде иди, молим те, хоћемо, немамо шта запалити. Ја сам прешао барикаде су биле неке на мосту и ја сам прешао, они су искупили паре, прешао преко моста, узео један пакет им онај, овако амбалажна кутија, те цигаре и донео. Она је жена већ била затворила, ја сам њу молио, отвори, молим те, хоћу затвореницима. Е када сам ја ишао преко моста, они мене питају, где ћеш ти, чича. Рекох, нешто носим вамо нашим оним затвореницима. Он мене и не пита који су затвореници, ништа. Ја сам прошао са оном кутијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И дали цигаре?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И плус једну флашу ракије и то сам донео у оним цигарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А добро, да ли сте се Ви после тога информисали даље шта се дешава са тим људима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ништа. Ја знам, чуо сам после, не знам које време, да су у Челопек претерани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам се том приликом када сте дошли да им дате те цигаре, неко жалио на нешто, где су били пре тога, нешто?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није нико се жалио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, фино изгледају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Сви фино, право, добро. Е сада, који је то дан био ту притвора, затвора, да ли је први, други, трећи или десети, ја не знам, али тада када сам ја дошао, били су сви добри, психички, физички.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Брану ту нисте виђали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, Брано са мном никада није ни поздравио се у Зворнику, јер ја сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су некада ти људи били у Дому културе у Челопеку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Који?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ти Дивичани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: После су они ваљда претерани у Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог Вашег доласка?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, да, после тога, дотерани у Дом културе у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте ипак били у време када су они ту смештени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: У затвору први?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут када су смештени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја сам доле радио, али када сам однео вечеру, нашао сам их горе, а ја не знам када су они смештени, ни ко их је сместио, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И када сте чули да су они пребачени у Челопек?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, можда, шта ја знам, прошло је једно петнаестак, двадесет дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су још били у Челопеку када Ви чујете да су они у Челопеку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога Ви сазнајете да су они у Челопеку?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд ја сада знам ко је мени то могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам мислила лично, него овако, неко Вам каже или Ви се сами уверавате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ма није сам, него неко је причао ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су причали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чињеница је да су били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта причају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да имају доле пребачени у они затвора одозго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они исти да су ту пребачени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта још причају?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ништа друго не причају, само после тога је дошао тај масакр доле у том Дому, неки је наишао, то су те паравојске тада биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко Вам то каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, када је побијено, онда се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда се чуло?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, после колико дана од када Ви чујете да су они ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд знам сада, не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да определите период укупни њиховог боравка од момента када сте Ви чули, па када се дешава тај масакр?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ни приближно?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Откуд ја сада, да ја ту погрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви од некога чујете да се то десило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чуо сам од некога да се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули Ви, ко је њих сместио у тај Челопек?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њих затворио?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се некада интересовали, ко је те људе могао да затвори?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте чули шта се после дешава, после тог масакра са њима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ни то нисам исто знао, после сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су негде пребачени, да ли су ослобођени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ништа то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је неко од власти сазнао шта се са њима догодило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је неко спасао, да ли им је неко помогао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су неки лекари долазили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само сам после овог завршетка, када је ово већ почело да се враћа тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам на који период мислите?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Сада, сада овај период, када је била она замена заробљеника, оних тамо, оних вамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, не знам када сада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е па оно после рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па која година, о којој години причате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, откуда сада знам које године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли о 1992. причате или не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не, завршетак рата, после рата. Тај, мога јарана тога Ахмета син, нашао ме је у пошти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, син од овог Муратовића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте, Мевло, он ме је нашао у пошти и онако, ја нисам њега видео, ја уплаћивао тамо струју, телефон, када човек мене овако зграби. Ја не могу ништа да му кажем, не знам ко је, када он проговори, Ђе си брате, бабо мој, мени каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је и он био?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тада био пунолетан када је био у «Новом извору»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да јесте, јер је радио. Није могао радити ако није имао 18 година. И ту смо се ја и он изљубили, испитали се и он мени каже, оде мој бабо и мени нешто сузе ударише, ја сам га волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када оде, шта каже?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је умро?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, није умро, убили га тамо у том Дому културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Муратовић Ахмета?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже син, да ли Вам је испричао шта се догодило?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ја њега питам, како је, шта је. Каже, дође неки човек, он је знао ко је, дође и аутоматску пушку, затворио врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада је он страдао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је причао још нешто шта им се ту дешавало?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е сада он каже, ко је лежао доле на поду, остао је жив, ко је седео, или је ранио или није, а ко је стајао, каже, тај Мевло мени прича, јер он је ту био, то доживео и после су они њега дали у замену неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се он зове?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Муратовић Мевло, тог Ахмета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мевро?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Мевло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мевло, добро, да ли сте виђали Муратовић Мевла од 1992. после тога када сте им донели цигаре, па до?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А друге ове Дивичане које сте ту препознали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ниједног ништа нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте се распитивали шта би са тим људима?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, шта ћу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви видели тамо, донели им цигаре?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта ћу се ја распитивати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па можда зато што их знате, што сте пријатељи, можда је то мотив?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам им ја ту могао помоћи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала да ли сте могли помоћи, него, да ли сте се распитали где су ти људи?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам се ништа распитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се десило, нисте.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам се распитивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули на Економији да је био неки такав затвор као у Дому културе?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули на Циглани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су се нека села муслиманска иселила са општине Зворник, Дивич, Козлук?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чуо сам Дивич да је се иселио и Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули да се Дивич иселио?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, не знам опет ти месеци, када је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пре тих цигара или после?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам, мајкуму, не знам тачно да ли је пре или после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о том исељавању?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја мислим да је можда и пре, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то исељавао те људе, шта сте чули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ни ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко их исељава?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је радио тај посао?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Козлук да ли сте чули да се иселио?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И за њега сам чуо да се иселио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када отприлике, да ли се сећате тог датума?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И то се не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки Дом здравља у «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите нам о томе нешто, ко је ту радио? Да ли је то било и раније док није била под стечајем фирма или?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није. То је било, како је основана ова српска војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је основао Дом здравља?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам ни то ко је основао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту радио од доктора, да ли знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: По имену не знам, а онако знам који су, али по имену не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су мушки лекари, женски?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Био је један женски, један мушки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неку докторку Белу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Знам, е та, та је била, та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је та ту почела да ради?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам тачно када је, али радила је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту у тој, да кажемо, касарни, како већ?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, била је ординација, овако лекарска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се ту лечио у тој ординацији? Да ли је то једна ординација само?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки стационар за лежање, неки пацијенти да леже или само тако?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесу били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било места, да ли сте ушли некада ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Било је можда за једно десет, осам до десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неких лежећих пацијената?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су они долазили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, шта ја знам, ко се год разболи, горе Дом здравља у Зворнику није радио више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А болница она, «05. јули», Медицински центар, да ли је радио?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Радио је можда ко је пријатељ, а ово овако, није ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ко је пријатељ само, за њега можда је горе могло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде ко долази да лежи, овде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ко се разболи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А рањеници неки, повређени?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па и ако буде рањен, он ту лежи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали некада да долазе?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам виђао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте видели да неки рањеник ту?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам видео, више су били стомак, те тровање хране, те шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се ту лечили само ови војни обвезници или и цивили? Да ли су могли ту цивили да дођу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нису, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само војни?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Само војни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неког рањеника?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада неког Муслимана ту у Дому здравља, у стационару?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли знате још неку докторицу, осим ове Беле да је ту долазила или?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није била, она је била, само она, женска ова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви сазнали да треба да дођете у суд, да будете сведок, овде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Шта ја знам, суд ме је горе позвао, каже, треба да идеш да сведочиш, ваљда, ти људи из затвора, када сам ја донео храну, видели ме и да су они подстакли да ја дођем овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите ови Муслимани?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да, тако ја претпостављам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Павловић Марка, да ли сам Вас то питала, не знам више?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли сте чули за то име?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Да ли можете да се окренете, да погледате ове оптужене, да ли некога знате можда.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Где, овде у сали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у судници, ево, да ли Вам је неко познат, погледајте.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да ли је ово Брано овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Овај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не могу да га познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не могу га познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ако је то Брано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Овај први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам ја.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Је ли, не знам, не знам ниједнога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Друге никога не знате?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да се сведок окренуо према месту где се налазе оптужени и показавши на оптуженог Поповић Бранка, изјављује: «Је ли ово Брано, не могу да га познам».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Чворак, овде нам је више неких сведока помињало неке добровољце, да су они правили неке проблеме, да нико није могао да им се супротстави. Знате ли Ви тако нешто, да ли сте чули?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ти добровољци, то би само могле бити ове паравојске које долазе да помогну, кобојаги, тамо, а оно другачије испаде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Какве су то биле паравојске, да ли сте Ви некога виђали од њих?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, ја нисам их виђао, али сам чуо за те паравојске, да имају, да ту иду, харају тамо по тој Босни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте чули да су били по Зворнику?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, били су свукуда, није само по Зворнику.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Помињали сте једног момента да је тај неки, како сте Ви рекли, шеф, командант војне полиције, неки Легенда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли сте чули да је некада та војна полиција или тај Легенда да су интервенисали нешто, због неких нереда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли су они били у истој згради где сте и Ви?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Они су били где је управна зграда, ја сам био доле где је радионица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овде су чак два сведока, председник већа Вам је предочавала, Вас помиње да сте у друштву Бране Грујића улазили?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Због чега би ти људи помињали да сте и Ви били у друштву Бране?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ајде да је један сведок, па човек се можда збунио, али ипак двојица?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ако треба да се са њима суочим, ко тај каже да сам ја био, да се суочимо пред Вама овде, да ја докажем да ја нисам био ту никада, ни са Браном Грујићем се нисам никада ни руковао у целом животу мом и његовом у Зворнику. Тог Брану површински познајем, имао је своју пекару, добро давао је и сиротињи тог брашна, знам га и по томе, јер неимаштине има и увек је било, он је био мало богатији, па је давао. А са њим никада нисам се ни поздравио, ни кафу попио. Ја верујем да он мене и не зна сигурно. Зато ја сада вичем, јел овај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А да ли сте чули за неког Жућу?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: За Жућу сам чуо да је неки био, али ја га нисам никада ни видео, нити га знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У предлогу одбране Бране Грујића стоји да Вас треба испитати на околности рада Полицијске станице Зворник, дежурства и обезбеђења. Да ли Ви нешто о томе знате, да ли сте Ви некада дежурали?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Полицијски?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви некада носили бркове?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ја? Не, никада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Изјаснили сте када сте дошли у «Нови извор», па ушли тамо и видели, да сте видели око педесет људи.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Педесет, шездесет, тако, ту негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да опишете унутра када сте ушли, када сте погледали, колико просторија, шта има, има испред ходник или се директно улази у ту просторију?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Ходник има, ходник, па уђе се унутра, као ту тамо, ходник па у ову просторију.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е сада та просторија где су они били, да ли се види цела или само један део?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Како цела?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па, неки су нам објашњавали те просторије, па да постоји нека од тих просторија која је на «Г», па се не види цела када се отвори, отворе врата.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Види се цела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је ту поред те просторије где сте Ви били, има још врата и просторија?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Има ходник тамо и имају просторије, канцеларије неке су ту, али ту никада није радио тада, јер није се радило за време тога.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, немам више питања.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли можете да нам кажете каква је војска ту била у «Стандарду», да ли је тај Жућа био у том «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не.

НАТАША КАНДИЋ: А Легенда?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: А Легенда је водио војну полицију, где је са њом био, они су некада спавали, полиција ту, а он није ту долазио, њих десетак можда.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то у мају тада?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Није у мају, то је било јуни, јули тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате Бранка Митровића?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Кога још знате, колико је било те војске под командом Легенде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, то је мала била та група, можда петнаестак људи.

НАТАША КАНДИЋ: Петнаестак?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је то Јоловић, знате његово презиме?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Шта су они, која врста полиције били, шта су били?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Они су били полиција војна, шта су они сада обављали, ја не знам, какве дужности су обављали, не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли знате још некога из те полиције?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам. Има ту један мој јаран дошао да сведочи, он је био у тој полицији.

НАТАША КАНДИЋ: Он је био у тој јединици код Легенде?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Е сада, да ли је он био код Легенде или како је се он називао, то ћете њега питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тог сведока Аћимовића који је сада ту виђали у «Стандарду»?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, како је он био одевен?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Па, био, исто обучен у ону војну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био војни полицајац?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао беле опасаче?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам, мени се чини да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њему био командант?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Не знам, то ћете њега питати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Студен Бранка?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Студени Бранко чуо сам, али га нисам никада видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о њему?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Чуо сам да је неки официр био српске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите колега Шалић. Немате питања. Питања, нико нема питања? Добро, хвала.

Констатује се да нема више питања за сведока.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико Вас кошта што сте долазили овако у Београд и што треба да се вратите? Колико тражите трошкове?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Дао сам сто марака, ја Београд не знам, што ме довукао рођак један ту, има неку фамилију, па отишао на ручак код њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сто марака конвертибилних?

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Констатује се да сведок изјављује да је платио превоз до Београда и назад 100 КМ, те да тражи те трошкове, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити сведоку трошкове у износу од 4.000,00 динара.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: И једну дневницу.

И тражи трошкове исхране, па

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Исплатити укупно 5.000,00 динара са трошковима исхране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала што сте дошли, можете да идете. Нека дође сведок Аћимовић Милан.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пријатно, довиђења.

Сведок РАДИСЛАВ ЧВОРАК: Да ли ја могу ја овамо у салу мало да.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може, пријатно.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Одређује се пауза у трајању од 20 минута.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес настави након паузе у 12,15 часова и да се у наставку доказног поступка саслуша у својству сведока Милан Аћимовић.

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА МИЛАНА АЋИМОВИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте Аћимовић Милан?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Име Вашег оца?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ћоко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте рођени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: 07.02.1952. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У Тршићу, општина Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где живите?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У Тршићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема нешто кућни број, нешто ближе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Грађевински техничар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли радите?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли сте у пензији или сте незапослени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Остао сам без посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Незапослени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте можда у сродству или у завади са Грујић Бранком, Поповић Бранком, Славковић Драганом, Кораћ Иваном, Филиповић Сенишом или Драгићевић Драгутином?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ни са једним у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

Сведок Милан Аћимовић, од оца Ђока, рођен 07.02.1952. године у Тршићу, СО Зворник, по занимању грађевински техничар, тренутно незапослен, није у завади, није у сродству са оптуженима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као сведок дужни сте истину да говорите. Давање лажног исказа је кривично дело. Нисте дужни да одговарате на нека питања, уколико сматрате да бисте се одговором на та питања изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ја бих Вас молила да наглас прочитате ту заклетву испред Вас.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок Аћимовић Милан, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред овим судом води се поступак по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије против шест поменутих лица, којима се ставља на терет кривично дело ратни злочин против цивилног становништва, а ради се о догађајима на територији општине Зворник у периоду мај-јули 1992. године, а то су присилно пресељење цивилног становништва из Козлука и Скочића 26. јуна 1992. године и злочини у Дому културе Челопек, Економија и Циглана, па ћете нам Ви овде у својству сведока испричати прво, да ли знате нешто о овим догађајима и да ли сте у том периоду, значи пролећа када се заратило, били на територији општине Зворник и да ли сте били евентуално војно ангажовани. Изволите.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам одакле да почнем. Да, тачно био сам војно ангажован од 21. априла 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до 21. априла, да ли сте радили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Радна обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви радили тада?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У «Јадру».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то у Лозници?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: «Шперплоча» Каракај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Каракај, а има ли «Јадар» у Лозници, да ли је тако?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, «Јадар» се зове фирма, «Јадар», «Шперплоча», «Јадар».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је значи у Каракају?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава тог 21. априла?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, добио сам позив да се јавим у «Стандард» ради мобилизације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позив од кога?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Од војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које војске?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 21. априла?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Добио сам позив за мобилизацију, сада не знам од кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је стигао физички позив, да ли се сећате шта је писало у заглављу, ко Вас мобилише?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се да ли је била ЈНА, да ли је била, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви да се јавите у «Стандард»?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У «Стандард», да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је тамо, шта је тог 21. априла у «Стандарду», шта је ту лоцирано?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Вероватно је постојала касарна, да се јавим у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када Ви долазите тамо, коме се јављате и кога ту затичете, ко је ту сада стационаран?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ту је, сећам се да ми је Владан Матић био командир чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Владан Матић, да ли сте знали тог човека од раније?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је из Табанаца један момак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био активно војно лице?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Можда резерва.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви долазите ту и постајете припадник његове чете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имала неко име та чета?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је била чета која је оформљена тога дана.
Била је војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је војна полиција?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Диверзанти и извиђачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у тој чети?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико водова је било?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Колико?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чети, водова?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Три вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три вода?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Три чете, уствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три чете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Три чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полиције?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, једна чета војне полиције, једна чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А диверзанти, једна?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Извиђачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте припали чети?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико вас је ту било бројчано?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, није то била нека велика чета, четири
вода по једно петнаестак људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваша чета око шездесет људи?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сачињавао ту чету, да ли су то били људи ту
локални или неки са стране или?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Све локални.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све сте знали људе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то све резервисти?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Све резервисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта се дешава даље, који су Ваши задаци, до
када сте припадник те чете, да ли можете о томе нешто да нам кажете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, припадник сам те чете до септембар,
октобар 1994. године, а чета војне полиције био сам командир једног од тих
водова, од четири вода.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су Ваши задаци били на терену?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је, мој вод је конкретно био саобраћајни
вод војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су задаци саобраћајног вода?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Задатке смо добијали од командира, малтене свако јутро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Матића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, од Матића и његовог заменика Јосипа Аћимовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јосип?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, а било је обезбеђивање три моста, стари Зворник, Каракај и Шепак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: А и поред тих задатака, сваку интервенцију добијали смо позив да, ако негде нека испадне гужва или пробијена линија, да идемо на интервенцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ишли сте и у борбу?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико пута сте имали такве интервенције у периоду мај, јуни, јули?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Више пута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли све на терен?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, од Локања до Дрињаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су биле борбе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ма, то је било да се поврати територија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се линија, то одржи, успостави, добро.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да се поново успостави линија и то је наш задатак био и ми се враћамо. Ми никада нисмо држали линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само да интервенишете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете нешто о активности тог Вашег вода у граду, да ли је било потребе, да ли је било потребе за неким хапшењем неких војника, кога сте Ви имали овлашћења да хапсите?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мој вод конкретно није те послове радио, а војна полиција јесте, нормална ствар, значи био је посебан вод, одељење за привођење. Значи, по налогу, добијеш налог од командира и одређене особе на списку, то су особе које треба привести.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о томе, о раду тог вода који је приводио? Где их приводе, да ли сте их ту доводили у «Стандард» када приведу?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, да у «Стандард», све у «Стандард».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када их приведу?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада приведене војнике?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како да не. Па, то су цивили са радном обавезом или немобилисаних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате разлог зашто су приведени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Или ако су извршили неко дело крађе, пуцњава по граду, у доба када није дозвољено пуцање и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, било је тог привођења?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Било је, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте познавали некога од приведених?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Приведених? Па, сви су скоро привођени. Па, ако побегне са линије, приводи га војна полиција ту и одатле у батаљон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли су били неки да их познајете, да су нешто урадили по Зворнику, па да их видите да су их привели, да чујете да су неко кривично дело учинили? Нисам мислила то бекство са линије, него нешто друго?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: А, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неки војни притвор ту у «Стандарду»?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Војни притвор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту привођен, да ли се сећате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то су привођени људи који су требали да се мобилишу или који су нешто погрешили на линији, у рову, да им се суди или да чекају сутрадан правника да их процедуром том врати на линију или осуди, било је и притвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки други разлог, ја Вас за друге неке питам, да ли сте упознати да је неко због неког кривичног дела учињеног на територији, значи војно лице које није одбило војну обавезу, него које је већ мобилисано, па нешто уради, па га приведу, да ли Вам је тако нешто познато?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је било потребе, да ли сте чули да је било неко убиство у граду, да неки војник уради неко кривично дело, па да га ту приведу и да га ставе у тај притвор, Ви сте војни полицајац?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Војник да изврши убиство и да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, или неку крађу или било шта, да ли сте чули за такав случај да су и такви случајеви ту задржавани у војном притвору?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: За убиство нисам чуо, а за крађе, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некога ту да је приведен због крађе, неко име?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, конкретно име не знам, нисам, имена не памтим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта су крали, да ли сте чули због чега је неки, на пример?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, крали су једни другима намештај, белу технику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једни другима, на кога мислите, који су једни, који су други?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Избеглице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А избеглице?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то војни обвезници, па их стављају у војни притвор или?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Јесу војни обвезници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се ангажују избеглице када дођу у Зворник?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како се ангажују?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да ли се и они војно ангажују, да ли и њих мобилишете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, дужни су да се пријаве у место боравишта, да се мобилишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим то када пукне линија, коју сте Ви као вод саобраћајни вод војне полиције имали обавезу, шта сте Ви радили у мају, значи од 21. априла па тамо негде до јула? Да ли можете да нам наведете неки задатак који сте извршили у граду, значи не мислим сада на борбе, него у граду?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У граду Зворнику?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, осим што сте чували ова три моста?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисмо имали никакве обавезе друге. Мој вод конкретно никада није имао у граду, није никаквих проблема ни обавеза.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато да су неки Муслимани у «Стандарду» заточавани од 21. априла до јула? Да ли сте видели такве људе? Ми смо имали овде сведоке који говоре да су били неко време почетком маја, пар дана, боравили у «Стандарду», да су мучени, неки убијани, да ли Вам је то познато?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам, ја сам упознат да је било, али никада видео нисам, нити сам ушао у затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте упознати да је било, то нам реците.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да су привођени и Муслимани у тај притвор, да су били заједно, дешавало се да су били и Срби и Муслимани заједно притварани, а да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком то периоду су привођени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је на почетку било, значи око маја месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тренутак када их приводе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви седели када сте ту у касарни, где је било Ваше радно место као командира вода, да ли сте имали неку канцеларију, нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ми смо имали спаваону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту сте спавали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ту је било обавезно спавање, мада ми то нисмо поштовали, како ко стигне, он побегне кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никада нисте видели да приводе некога ту у војни притвор?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Од Муслимана, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су ту неки људи убијени у «Стандарду»?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У «Стандарду», не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко њих приводи, ко је њих приводио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је овлашћен да приводи?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то тај вод за привођење што кажете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је командовао тим водом за привођење, да ли се сећате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био надређени Владану Матићу, командиру Вашег вода?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Јосип Аћимовић. Не, он је био заменик Владану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменик?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Заменик, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био над Владаном?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се ко је био командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чегга?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, касарне, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај командант касарне седео ту у касарни или на неком другом месту?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ту је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је седео?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, ту је био, сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га се сећате, како је изгледао?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате ко је био тај човек, па га нисте видели или сте чули за њега или име или нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није, ако би поменули како се зове, можда би чуо за њега, али да га лично познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли се Ви сећате изласка ЈНА са територије Зворника, да ли је била нека таква акција, да је ЈНА напустила?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је била одлука владе Србије, да напусте, али ја не знам за то ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када је била, реците нам шта знате, нећемо сигурно оно што не знате, него реците нам шта знате о одласку ЈНА, одлука владе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Вероварно Србије, откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да напусти ЈНА?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су напустили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када, да ли се сећате у односу на тај Ваш почетак, почетак Вашег ангажмана 21. априла, када су они отишли?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то је могло да буде прва половина маја месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се ту нешто дешавало ту у касарни, тај одлазак?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ја сам веома мало времена проводио у касарни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нисте спавали, иако сте били обавезни?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Скоро никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неки покрет неке војске око средине маја?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се нешто променило у устројству војном када одлази та ЈНА? Да ли се нешто мења везано за Вас, за командовање, за Владана Матића, да ли долазе неки нови или исти или како?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, Владан Матић је смењен касније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Када је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Можда у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуну?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У јуну месецу, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до тада је био и даље?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је командир чете, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир чете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате неког Студен Бранка?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам испричајте када сте њега упознали и шта је он радио и до када је он био ту?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Он је заменио Владана Матића, наш командир био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заменио Владана, када је то било?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Када је Владан рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У јуну?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим у јуну месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га тада упознали или сте тог Бранка знали од раније?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле је он дошао, да ли сте чули нешто, одакле је тај човек?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да је он официр ЈНА, али из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је служио у Босни?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да је из Босне родом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Родом из Босне, а где је био пре него што је заменио Владана Матића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, да ли је он неки Босанац или Србин?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја мислим да је Србин из Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је био пре него што је овога заменио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он постаје, шта, сада Студени постаје?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Командир те чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Целе чете војне полиције?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли неки задатак у коме сте учествовали, а да Вам га је дао Бранко Студени, када долази он у јуну, кажете, овај рањен Владан и сада долази Бранко, да ли сте учествовали у неком задатку?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајде, испричајте нам.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Учествовао сам када је Козлук, када је било исељење Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, да ли Ви знате датум?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то је било крајем јуна 1992. године. Он је нама дао ујутру налог том мом воду, конкретно мени, да идемо у Козлук са минибусом да обезбедимо место након исељавања мештана Козлука, да не би дошло до крађе, отуђивања имовине и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ујутру, кажете, Вама је дао налог?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, ми смо отишли доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само да тај минибус, чији је то минибус?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је био наш, војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војне полиције?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: А ја сам био са аутом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са приватним?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам имао ауто, на њему је било обележено «војна полиција».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је та ознака?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је једна елипса војна полиција то је се знало да је ауто војне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко иде минибусом, Ваши војници, претпостављам?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико тих полицајаца?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, тај минибус прима осамнаест путника, значи, око петнаестак људи је ишло у Козлук тога јутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, крећете Ви са аутом и тих петнаест војних полицајаца?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже Студени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да поставимо три пункта у Козлуку, значи улаз код Зворника, излаз према Скочићу и пут постоји један према Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Горе у унутрашњост?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, по пет људи и ја сам био њихов командир. Они су постављени ту. Углавном, ако неко покуша да на силу уђе, да нешто украде, да отуђи имовину, да се одузме то, да се стационира у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људство, народ, да ли сте питали нека ближа упутства, нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, док смо још доле ишли, народ је већ, то је углавном све било према центру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви долазите, можете ли мало детаљније да нам опишете, Ви сада долазите у Козлук и шта сада ту Ви затичете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Видимо народ се скупља према центру и био је један, као магацински простор на леву страну, одмах када идемо од Зворника и ту су они концентрисали се, иду пешке сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Становници?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Становници Козлука, да, носе торбе, ћебад, како ко стигне, потоварени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали више пртљага или мање, како изгледа, за колико то може, да ли су то путне торбе, кофери, кесе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Путне торбе, кофери, кесе, ћебади преко рамена, било је свашта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они крећу, где иду?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Иду према том магацину, испод мостића на леву страну, тамо је био магацински простор велики, углавном ту су ишли, ти мештани Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када Ви наилазите са тим минибусом?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ја сам већ распоредио три пункта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ставили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: На излазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, пардон.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Улазу и према Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико има удаљености од магацина до Дома културе, до Месне заједнице, до оног неког центра Козлука?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, нисам до тада ни знао да има пролаз од тог магацина до Дома културе. Ту нема више од двадесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се дође до Дома културе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је споредни пролаз, значи не треба се враћати на улицу, обилазити, него био је неки пролаз ту до Дома културе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте распоредили ове Ваше војне полицајце на пунктове и видите да људи иду, а ко те људе ту усмерава ка магацину?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нико, вероватно је то био неки договор где они да дођу сами.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога још од надлежних затичете, Ви долазите са њих петнаестак, правите ова три пункта, да ли ту некога затичете, било од униформисаних, било од неких представника евентуално цивилне власти, месне заједнице, општине, било кога?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ми нисмо били надлежни никоме да се јављамо, ми смо радили само наш посао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То схватам, него кога затичете, кога видите? Да ли видите ту још некога, има ли ту полиције, има ли неке друге војске, има ли неких представника власти, некога?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, могуће да понеки полицајац да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели или је могуће? Да ли сте видели полицајце?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Полиција није одатле далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Полицијска станица је одатле осамдесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, да ли видите полицајце на улици ту да и они нешто обезбеђују?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Вас, да ли је још неко обезбеђивао то исељење, тај поступак исељења, осим војне полиције, да ли је још неко учествовао у томе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само војна полиција?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Само војна полиција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви се не сећате да сте видели било каквог полицајца?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, идемо даље, испричајте шта се све дешава до момента до када Ви завршавате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам понекада, обиђем ове пунктове и вратим се опет ту пред Дом, тако сам у пар наврата, можда после једно два, три сата, а у међувремену, можда сат времена од нашег доласка, ми смо

дошли око десет сати, почели су да пристижу аутобуси на главни пут Зворник – Бијељина и да се паркирају један иза другог у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су ти аутобуси?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: «Дринатранса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд они ту?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то је вероватно договор био за становништво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чији договор?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, договор структура у Козлуку и у општини, шта ја знам ко је преговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим, да ли Вам је познато како се ангажују аутобуси «Дринатранса», то је предузеће зворничко?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још до тог дана када је исељење Козлука, видели да се ти аутобуси «Дринатранса» користе за неку такву сврху сличну, превоз неких цивила, Муслимана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први пут видите тако већи број аутобуса «Дринатранса»?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Први пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их је било, отприлике ту уз главни пут, долазе, кажете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, можда десет, дванаест, не знам тачно, нисам бројао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вози те аутобусе, ко су возачи?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неког познатог, да ли сте познавали неког возача «Дринатранса» пре тог дана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, видео сам Петра Пејића сам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је био код нас овде саслушаван. И они се ту паркирају и шта се дешава са тим аутобусима, да ли улази неко у њих, шта?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: После два, три сата, ја кажем, нисам цело време био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте ишли?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Значи, обилазио сам моје војнике на пунктовима, али сам се враћао и био је један сто испред Дома паркиран, овај, ја сам нашао једну столицу, можда нисам био даље од три метра, седео сам док су Козлучани напуштали простор од тог магацина, крај тога стола на улицу и у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде код стола, да ли неко прилази том столу, чему служи тај сто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ту је постојала нека књига, свеска, не знам шта и чини ми се да су они ишли породично, да је један од породице те нешто потписивао и онда су пролазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко организује то потписивање, ко од њих тражи да они ту приђу и да се потпишу, тај представник породице?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко седи за тим столом од надлежних, ко им каже шта да раде?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Чини ми се да сам тада познавао, да је био за тим столом Риђошић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Риђошић?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то је један, овај, млађи човек, али седе косе, колико сам ја њега упамтио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио тада, шта је он био тада у то време?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је радио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту му је било радно место?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам шта је радио пре, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не тада, шта је био тада, на којој функцији је био тај Риђошић, тог дана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, у Козлуку тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем, питам Вас тај Риђошић, шта он ради, које му је занимање у Зворнику тог дана, где је запослен?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, кажете, познавали сте га, рекосте у «Стандарду», да ли је он радио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Он је био у касарни?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Шта?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам шта је био, али познавао сам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био војник, полицајац, цивил?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, не знам ја, Вас питам.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војник, добро. Какву униформу је имао?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Шарену униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарену, има ли неку ознаку?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, Војска Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Они су пролазили крај тог стола и стазицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Риђошић шта, седи ту?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Седи на столици поред стола.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже тим људима што прилазе, да ли им нешто он каже, усмерава, нешто објашњава или они тако?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, то је било у миру и тишини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, кажете, Ви сте три метра, шта Ви ту радите, Ви гледате шта они раде?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта видите, они прилазе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Један од тако групица, нешто потпише, ови иду за њим, прођу на улицу и у аутобусе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Улазе у аутобусе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Само су врата била са оне стране десне, није се видело када улазе у аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то одвија, да ли је то мирно?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мирно, мирно, у тишини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје то улажење, колико је то већ сати када они улазе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не бих знао баш да кажем колико је сати, али сигурно два сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То траје?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли ту неке гужве, има ли ту неке панике, нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема, има ли неког пуцања?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неког рањавања?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нема рањавања, само сам видео рањенога Галиба, јер сам га лично познавао, али он није прошао том стазом, него улицом, овај, двојица су га придржавали, а он је био замотан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта му је замотано?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко га придржава, неки Козлучани или неки други војници?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Вероватно његови неки Козлучани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где га воде?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У аутобус.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега ранио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни чули после?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, Ви сте надлежни за обезбеђење, да ли Вас није то занимало?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ми смо на пункту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, без обзира, а ко је задужен да обезбеди место?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте Ви задужени, да обезбедите пункт или Козлук, не схватам?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Пунктове да не би нешто улазили, на пример, са стране, отуђивали имовину, извлачили тракторе, аута, лупали врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мештани?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: И тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мештани?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, суседних села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, суседних села.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала опасност од тога?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је указао да постоји опасност?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, наредба је била наша да обезбедимо и ако неко отера нешто или стоку или трактор или ауто, да му се одузме и да се потера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се десило са стоком и са возилима Козлучана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Одузето и паркирано на место тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одузето им је?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одлучио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не Козлучана, него ако је неко пошао да отуђи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам шта се дешава, Козлучани напуштају са торбицама, кесама, а шта је њихова стока, домаће животиње, шта је са колима њиховим?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ако неко покуша да из Козлука истера, враћено је и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам претходно, ако неко не покуша, шта се дешава, остаје то тамо?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Остаје, нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли они да потерају своју стоку и својим колима да иду?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тражио неко тако нешто од њих?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, откуда ја знам да ли је тражио неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вас питам, Ви сте командир вода војне полиције, нисте пролазник?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам Вама рекао моју надлежност која је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па баш зато што је Ваша надлежност да чувате, да ли Вам није можда неко пришао па да каже, хоћу ја да идем аутом својим или нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ван Козлука, напуштају Козлук?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није нико тако нешто тражио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нико, нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било људи из Скочића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате неке људе из Скочића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је удаљен Скочић од Козлука, километара?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Скочић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то је ја мислим одмах испод Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели да ли су они дошли ту?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам, не познајем људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажете, два, три сата траје то укрцавање у аутобусе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели неку неуобичајену ситуацију, евентуално на уласку у аутобус да неко некога претреса, да хоће да скине некога са аутобуса, неки полицајац или војник?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ма, не, нико их није, оно где сам се ја налазио, значи то је видокруг од проласка крај тог Дома до улице и аутобуса, е сада су врата са ове друге стране, па нисам могао да видим, нисам тамо ишао, али онде их нико није ни претресао, нити је малтретирао некога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви први пут сазнали да Козлучани треба да иду из свог места у односу на тај дан, крајем јуна?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то за Вас било неко изненађење?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Али, чини ми се да је пре тога једном да су они покушали да напусте Козлук, али да су договорили се да се врате поново, али нисам био упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, по Вашем мишљењу, обзиром да сте ту мештанин, да ли је било неопходно да они изађу, да ли је било неке потребе за тим, каква је ту била ситуација, да ли је било пуцања, борби у Козлуку, око Козлука? Каква је била безбедност, Ви сте војни полицајац?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам кажете нешто о безбедносној ситуацији у Козлуку пре тог краја јуна?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам скоро сваки дан пролазио кроз тај Козлук јер сам имао људе на Шепку, на мосту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте могли да уочите?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, ништа, ништа нарочито.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мирно?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мање становништва је било, нормално, мање кретања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било мирно?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Било је мирно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било пуцања у месту некада да сте Ви сазнали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да је ноћу било неко пуцање можда?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А око Козлука, да ли је била нека линија разграничења?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Око Козлука?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно, колико далеко од Козлука ако је била, да ли је била уопште?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то сигурно има пет, шест километара од Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било неког пуцања?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како да не, то је била линија Витиница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли им је претило од те линије нешто, Козлучанима, по Вашем мишљењу, обзиром да сте војни полицајац?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, ја мислим да је претила, јер то је ипак дејство да може и гранатом да се погоди место насељено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких озбиљних угрожавања ту да Ви знате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Да ли је било тенкова тог дана у Козлуку?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, био је један тенк на центру Козлука.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је њега довезао?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао тенкове у то време? Одакле је могао да дође тај тенк, коме је припадао?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Тенк је могао да дође јер смо ми располагали, мислим, наша бригада је имала тенкове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо у «Стандарду»?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, вероватно су били на линији негде или у «Стандарду».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали у кругу касарне неки тенк у том периоду, крајем јуна?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, за овај тенк не знате како се ту појавио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је стигао?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Појавио, али био је, био је један тенк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био неко ту задужен за тај тенк, да ли је неко био на тенку, неки тенкиста, да ли сте га видели?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, вероватно је посада била тенка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Посада?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај тенк имао неку функцију, да ли је окретао ону цев или нешто, да ли је само стајао или је нешто радио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Само је стајао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су Мархоши?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мархоши, насеље?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, познајем Козлук, али не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то насеље изнад Козлука можда?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, реците, мислим нешто приближније где би могло да буде, али знам Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам, да ли Ви знате. Сведоци кажу да је то насеље изнад Козлука, на неком брду. Да ли има неко брдо око Козлука, неке куће мало да су вишље од центра?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Има према Малешићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неких запаљених кућа за време те Ваше интервенције, обезбеђивања или непосредно после када су они отишли?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведоци кажу да су већ куће гореле у том насељу Мархоши, да су биле запаљене. Да ли сте видели то?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, мени су пријављивали сваки инцидент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам нису пријавили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То нису пријавили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели тако нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Ви Фадила Бањановића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, знам га више после ових сукоба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, у то време, да ли сте га познавали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Него пре, па ликом сам га познавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га некада видели у «Стандарду» да долази?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали неког мајора Пеју?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Чуо сам за њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га упознали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте чули, ко је тај мајор, коме он припада?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, баш сам чуо у вези овог Козлука да су Фадил Бањановић и тај Пеја мајор договорили као добровољно иселјавање мештана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од кога сте то чули и када?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, тако се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, тих дана, можда десет, петнаест дана пре тога, да ће Козлучани да иду, да се договорио Фадил Бањановић и тај Пеја, мајор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Малочас рекосте да нисте до тог дана знали да ће они да иду? Пре пет минута сте то рекли.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја не знам конкретно, али кажем оно што се причало, што се чуло.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да, али ја сам Вас питала, да ли сте Ви тог дана знали да ће они да иду, а Ви сте рекли не, а сада кажете чули сте десет, петнаест дана раније, зато Вас питам ту разлику да објасните.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су причали да ће да напусте, али не када. Нису они рекли, тога и тога датума ће напустити Козлук да бих ја знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас нисам питала да ли Вам је датум био изненађење, него догађај, иселење, Ви сте рекли нисте знали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам знао до то јутро да ћу да идем у Козлук, да ће се Козлук иселити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није питање било да ли сте знали да ће они да се иселавају, а не да ћете Ви да идете.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Знам да су покушали једном и да су враћени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то, ја сада сам Вас питала.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да је то договор између Фадила и тог мајора Пеје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То се причало, када?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, у том термину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете, никада га нисте упознали, а где је тај Пеја био стационаран?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био, да ли знате то када је могао са Фадилом то да договори?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: По функцији мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, добро. А да ли знате неког Михајловић Саву?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки радник СУП-а Зворник, био нам је овде сведок, сада је у пензији, каже, тог дана је дошао тамо, видео је тенк, он је био, радио је у полицији као, тада је био, након што је пензионисан, па када се заратило, мобилисан је и радио је у одсеку за правне послове на издавању пропусница, личних карата, пасоша, каже, кренуо у Бијељину и ту наишао на Козлук и видео неки тенк и каже видео два, три војника поред тенка, колону аутобуса и видео неколико резервних полицајаца за које Ви кажете да нисте видели.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ту где се паркирају аутобуси, ту је полицијска станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је било неких полицајаца напољу, ван станице?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Могуће да је било, али нисам их видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже он да су они стајали поред аутобуса. Да ли сте Ви то видели или не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Могуће, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да је наишао и на Бранка Студеног. Да ли је био Бранко ту?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Бранко је обилазио, долазио је пар пута да испита шта има ново и прође, нестане и опет се појави, врати и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Риђошић, ту кажете за тим столом и после шта он ради? Да ли сте га виђали још после до краја Вашег боравка у Козлуку, тог дана мислим?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У Козлуку тај дан ја више нисам долазио у Козлук, само тај дан. Ишли смо на своје задатке поново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, на тај дан и мислим, да ли сте још виђали Риђошића након тог стола где ови прилазе, када се то све завршава? Колико траје то њихово потписивање и улажење?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Можда два сата најмање, док је напустила колона и села у аутобус и отишла. Када је колона отишла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви идете са њима или не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ми остајемо до ноћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све до ноћи остајете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како они иду, да ли их неко прати, има ли неко на челу колоне тих аутобуса или на крају?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како одлазе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких возила са ознаком ТО?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека «Аскона»? Каже овај Риђошић да је дошао ту са возилом, са регистарским ознакама ТО.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Територијална одбрана, па могуће, али нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ту неких територијалаца, ту у Козлуку да сте Ви видели?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико пута наиђе тај Бранко Студени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, рецимо два, три пута у току дана, ако је био, није био више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте могли да приметите међу тим Козлучанима да је неко ту ипак главни за њих испред тих Козлучана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте приметили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава, ови одоше, колико је то сати када они иду тим аутобусима, Козлучани?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, сигурно је било три послеподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Три?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није више?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам колико је било тачно, али око три послеподне аутобуси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они одлазе и шта Ви сада радите до ноћи? Шта вам је рекао Бранко?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Исти посао као и до сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је шта?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Значи, обезбеђујемо да не упадају са стране у Козлук, да не отуђују имовину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било таквих покушаја када ови одлазе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како да не, па било је, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, ови одлазе, кажете у три и шта се онда догађа?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, нисмо ми могли обезбеђивати курузе да људи кроз курузе износе у поље или било шта, било је, дешавало се то, али оно што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, ја нисам била, Вас питам, шта сте могли и шта сте урадили, да ли је и било потребе, то је питање.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Одузето је сигурно пет трактора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тог дана када ови одлазе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, да, две, три фрезе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то узео?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Неке краве и бикови. Па, то су били мештани суседних села који су ушли у Козлук и покушали да, знајући ко шта има у Козлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте им те тракторе одузели?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је на пунктовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, они су кренули да излазе из Козлука?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, да, да излазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког намештаја, неке технике беле, нечега?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Тај дан није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте Ви онда урадили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То се врати и оставља се на једно место испред магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, унутра је било заграђено и ту је то паркирано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што су покушали да узму?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то обезбедили пре одласка?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је била друга надлежност, није наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, вероватно у Козлуку ко је организовао, да ли је цивилна милиција да преузме ту робу или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се чува?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било цивилне, ко је остао у Козлуку када су ови људи напустили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Цивилној милицији је предато да они држе Козлук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ипак је неко остао, да ли је било неких Козлучана да су остали, да нису отишли?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Е после је, овај, ја се сећам када смо требали да идемо већ, вече је падало, да су пронашли једног човека који је са нама у аутобусу дошао да доведем до «Стандард». Неђиб му је име, овај, он је човек из Тршића и био је негде у викендици, није ни знао. Ја га питам баш, Неђибе, где си ти био, каже, нисам ни знао за ово. Он је био негде у викендици према пољу и нашли су га доле да вергла аутобус, а он је у «Стандарду» пребачен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта каже, није знао да иду?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како није знао када кажете, ових десет, петнаест дана договорили?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Бар је мени тако рекао у оном моменту. Ено Неђиба, сада живи у мом селу Тршићу. Не знам шта је било даље, али ту је човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су ови отишли људи из Козлука, да ли Ви то знате, да ли сте се интересовали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, чуо сам да су отишли у Лозницу, али нисам их ја пратио, нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да су отишли у Мађарску?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде нама сведоци неки из Козлука кажу да је то било присилно. Да ли је Вама нешто о томе познато?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није, добро. Да ли сте Ви чули да је било још неке војне полиције, осим Ваше чете у Зворнику?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зворнику, да је обављао те послове војне полиције?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, постојала је војна полиција када су батаљони оформљени, обично по два човека у батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Батаљон, чега?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Батаљонске, значи, батаљон и има сада два полицајца, углавном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било, пре Козлука, после?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па и за време Козлука и после. То су били по двојица у батаљону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим у периоду мај-јуни, да ли је било још неке војне полиције осим Ваше чете, када је дошао Студени, да ли је било тада неке полиције или када је био Владан Матић, још неке осим Ваше, да ли је Вама познато?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ма не, само је једна чета војне полиције била, та наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само једна?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у Вашој чети био Славковић Драган? Да ли Вам то име нешто говори?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Славковић Драган?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког мајора Тору? Мајор Торо, да ли Вам то нешто говори, тај надимак Торо?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Зокса?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Као да сам чуо за Зокса, али не знам ја сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком контексту као да сте чули?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам да је ту у кругу, али не знам ту особу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У кругу, чега?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да је војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког Босанца, да га зову Босанац?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За неког да га зову Лопов?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам конкретно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за неког мајора Марко Павловић да га тако зову?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хајте нам о њему испричајте, да ли сте упознали тог човека и ко је тај човек?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Никада ја њега нисам упознао, нити знам човека, али чуо сам за Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули о њему?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, да је био неки командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када и чега?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Командант касарне, не знам чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касарне, које касарне? Да ли је осим те Ваше била још нека касарна или само та?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само та?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Само та.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком периоду сте чули да је био командант те касарне?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Можда 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па о 1992. години причамо.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: 1992. године, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али у ком периоду?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у пролеће, у јесен, зиму, пре Козлука, после?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам тачно да кажем, али чуо сам за Марка Павловића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за њега после 21. априла када сте Ви војно мобилисани или пре тога?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се. Ја сам чуо за Марка Павловића, али не знам човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам Вас када сте чули да је био командант, Ви сте у тој касарни, ко је Вама, за време док сте Ви у касарни, ко је Вама командант?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја се само сећам да је био један Василић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, можда у лето 1992. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре лета?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажете да сте чули да је он био неки командант касарне, тај Марко. Да ли је то било пре Василића или после, пошто Василић кажете да је био у лето?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не могу сада са сигурношћу да нешто говорим када не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Бранка Грујића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да је у то време био председник општине Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 1992. години?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели у Козлуку можда тог дана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, с обзиром да познајем човека, сигурно бих га видео, није био тај дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте сазнали шта су ти људи потписивали ту пред Риђошићем за тим столом?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте овог Фадила Бањановића, кажете, Ви сте се после чули, да ли сте га видели тог дана ту у центру Козлука?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, чини ми се да сам га видео, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он ту радио?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, он је изгледа био њима главни за то исељавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да је био само један тенк у центру?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам видео само један тенк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Драган Риђошић да су била три, четири тенка и да је Бранко Студени командовао и да је Бранко Студени њега позвао да он дође испред његове јединице.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам видео један тенк испод где је цамија и ту има једна кафана, Мујицина кафана ту близу. Ту је тај тенк стојао, колико се ја сећам, али више нисам видео ниједан тенк.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим тих петнаестак војних полицајаца, да ли је било још војске у Козлуку? Ови оштећени Козлучани кажу да је ту било хиљаду неких, испред сваке куће да је био неки војник скоро да обезбеђује кућу док они излазе. Да ли је можда била нека друга војска, а да није била полиција Ваша?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ми нисмо обилазили куће, ми смо били задужени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви то не знате, тамо у улицама, нисте ишли да видите?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте још у неком случају овако давали нека обезбеђења, у случају неког другог места?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате Шепак да ли је исељен, село Шепак?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је исељено село Шепак, то је питање после овог Козлука?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, ја мислим да је исељено, али не знам када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте учествовали у томе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли је било неких камиона у тој колони која одвози Козлучане?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, било је можда два, три камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које фирме?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је имао камионе у то време, која фирма је имала камионе, да ли знате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, било је фирми са камионима, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су ти камиони имали неке ознаке на себи или нешто?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам гледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро. Да ли сте нешто попричали ту са Бранком Студеним, Вашим надређеним, шта је то, шта се то догађа, како ти људи иду?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Студени када прође пита да ли је све у реду, има ли проблема из аута у пролазу, све је у реду, нема проблема, Студени иде даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био надређени Студеном, Вашем надређеном?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Његов командант, је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, па и Ваш.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, не знам ко је био у то време командант, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте поднели неки извештај усмени или писмени када се то завршило?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ми смо само усмено обавештавали, скоро никада писмено нисмо достављали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А знате ли Аћимовић Будимира из Тршића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био мобилисан у време када сте Ви били ангажовани или пре или после?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја мислим да је Будимир био на папиру мобилисан, а да он није био уопште војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га виђате, да ли Вам је он неки род?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је он?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, једна смо ми родбина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Из једне породице, Аћимовићи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је, да ли Вам је неки брат?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Рецимо четврто колена рођака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли он живи у Тршићу?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био члан Привремене владе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могуће?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он био тада приликом исељавања Козлучана, Будимир присутан?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он био у то време, кажете, био мобилисан, али као да није?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Зато што никада није обукао војну униформу, ето.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то, добро. Значи, кажете, не знате да ли је био члан владе?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да погледате наше оптужене да видимо да ли некога можда познајете. Хоћете да устанете. Из тог периода, значи, пролеће 1992. године.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Овај први са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Бранко Грујић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли још некога познајете?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оног другог с леве стране?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, седите.

Констатује се да се сведок окренуо и показао на оптуженог Грујића, рекавши да је то Бранко Грујић, те да је на питање председника већа, да ли познаје оптуженог Славковић Драгана, изјавио да га не познаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је оптужени Славковић, који је имао и надимак или већ шта, мајор Торо. Он каже да је био војни полицајац тамо, под Пиварским неким. Да ли сте Ви чули неки Пиварски?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, чуо сам, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате да нам кажете о том Пиварском или евентуално његовој јединици ако сте чули нешто или ако сте га упознали?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам само чуо за Пиварског, али о његовој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте чули, да ли је то неки војник или шта је?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да су то били добровољци из Србије које је он, Пиварски је био командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим добровољцима?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су они стационирани?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули да неки у обдаништву у Каракају има неких добровољаца стационираних или у обданишту у центру или у баракама «Инжењеринга», да ли сте чули?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Никада ишао нисам ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где су добровољци били стационирани у Зворнику, у пролеће?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, колико их је било, да ли сте виђали те добровољце?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте видели на улицама добровољце?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: На улицама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било где, у Зворнику?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам ја разлику између добровољаца и војске наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте још чули за тог Пиварског, да је он командовао добровољцима?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули, да ли је он имао неку команду, неког команданта свог тај Пиварски?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже оптужени Славковић да је и он био војни полицајац. Да ли је то неки илегални војни полицајац пошто Ви не знате за друге војне полицајце или неки званични?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како би могли то да нам објасните, да ли би могли да нам објасните?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја мислим да је само једна чета војне полиције, а то смо ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у тој чети такав није био војни полицајац?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, могуће да је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас малопре питала за то име, Ви кажете да Вам то није познато.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: У мом воду није био сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био још неки вод у коме би он могао да буде под Владаном Матићем, односно Студен Бранком?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па јесте, могао је да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могао је да буде, али под Владаном Матићем?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или под Студеним после Матића?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Обреновић Драгана?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је он био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је мајор у касарни, био је један од команданата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком периоду је он био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, Обреновић је био 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био тада у Зворнику, 1992. године у пролеће?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па могуће и да је био, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо чули да је он командовао неком тенковском четом ту која је пре тога била у Челопеку, стационирана у Дому културе.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Знао сам Обреновића, али не знам коју је функцију имао, али био је мајор, чини ми се по чину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је био некада надређени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви добијали плату за то време, од 21. априла до тамо јесени?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, јесмо једно време добијали плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Е сада не могу да тачно кажем до када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не морате тачно, него како знате.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па до јесени добијали смо плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хајде нам мало то објасните, од кога и на који начин се та плата делила?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте добијали паре, да ли сте ишли Ви негде да узмете или на руке Вама доносе, ко Вас плаћа?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је благајник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У чети?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да је био Тано га звали, он нам је делио плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико се често добијала плата, месечно, недељно?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Месечно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Једанпут?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, ко прави списак да би се знало коме плата иде? Да ли Ви достављате списак као командир вода или Владан или ко?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, то командир сигурно на вишем нивоу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви за Ваш вод тај од петнаестак, осамнаест људи, да ли Ви напишете те људе, како?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, знао је он ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командир зна.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим, командир све нас зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тај Тано доносио паре или сте Ви негде ишли?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Доносио је паре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле, ко је Вас финансирао?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам одакле, доносио је паре. Била је једно време плата, а после је укинута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели некада тај списак, да ли сте се некада потписивали на тим списковима?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Заборавио сам, могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па када добијете паре, да ли се потпишете или?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, вероватно се потпишемо, да, али то је после изгубило вредност, те плате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је то било овако?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па то је било после спало на две пакле цигара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када после, на који мислите период?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не знам период али знам пред крај пре што ће тога нестати, да је то било мизерно, јер је инфлација сваки дан ишла, тако да ако данас не купиш, сутра већ изгубио си све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неки чин овај Студен Бранко?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Капетан?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Чини ми се капетан или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није био поручник?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Могуће да је био, али чини ми се капетан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули за Благојевић Видоја?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па и Благојевић је тај био једно време командант касарне, не знам колико је дуго био, али чуо сам да је Благојевић, ако је то тај Благојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да нам прокоментаришете овај списак, имамо један списак за исплату, каже припадницима ТО Српске општине Зворник за април, разлика, па онда каже овако, под бројем 76. каже, поручник Студен Бранко био у јединици од 01. до 31. маја, број дана 31 (официр), укупно за исплату 100.000,00 динара и онда има потпис и онда доле пише, «сагласан», па потпис, па «одобрава – пуковник Благојевић Видоје».

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Вероватно командант касарне одобрава то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се не сећате да сте потписивали тако када добијете неку суму новца?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Могуће да смо потписивали, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога се не сећате?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Аћимовићу, Ви кажете да сте од 21. априла били командир вода саобраћајног у оквиру војне полиције.

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, пошто кажете негде средином маја ЈНА се повукла са тих простора, коме формацијски припадате Ви као војна полиција, коме формацијски сте припали након одласка ЈНА?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, ми смо вероватно били онда територијална одбрана када нисмо имали своју војску, а углавном ја не знам коме смо ми припали, али ми смо основани тада и задржали смо се до тада, а ми смо припадали, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли у том периоду знате која је била Ваша врховна команда?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, не сећам се официра, ако ми поменете име, ја ћу рећи да сам чуо за њега, али не сећам се ко је био тада командант.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Овде неки сведок је био пре Вас па је помињао, нешто смо га питали за војну полицију, а он помиње неког Легенду. Да ли знате Ви тако неког?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Ко је то?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је Милан Јоловић.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Шта је он био?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Капетан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Мислим шта је био тамо на терену, командир неки?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је једно време командир и војне полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Које?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Наше.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Командир војне полиције, када?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Е сада када, сада не могу да, да ли је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да ли је то био мештанин Зворника или неки?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ја колико знам, Легенда је Босанац, али је на служби у Београду, мислим сада, а онда вероватно грађанин Републике Српске остао на територији Босне и Херцеговине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, овај вод за привођење, кажете, не сећате се ко је био ту командир тог вода. Да ли је тај командир ту у тој згради био где сте и Ви били?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, вероватно јесте, ту је било, то је једно од водова те наше чете војне полиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, не сећате се можда имена и презимена, да ли знате овако човека?

Сведок МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да је то био човек који је погинуо, Вујадин се звао, е сада.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми у вези, чули смо сведока неких да су ови добровољци што су подлазили из Србије правили ту неке нереде по Зворнику, дал сте Ви то тако нешто чули, да ли је некад војна полиција или тај вод за привођење интервенисао због таквих ствари?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: На сваки неред војна полиција је интервенисала али нисам обавештен о томе да су добровољци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Немате никаквих сазнања?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Немам информацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми Марко Павловић кога Ви знате као команданта касарне, да ли је он имао нека овлашћења према овим вашим командантима?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Како мислите овлашћења?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па јел мого нешто да им нареди да иду у неку интервеницију или, да ли се тако нешто дешавало?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па вероватно као командант касарне његова надлежност била да другима преноси наредбе, ако је командант касарне он је главни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јел он био надређен и Вашим надређенима?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па сигурно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам за Дом културе у Челопеку, јел знате нешто о томе, о људима?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Знам где је Дом кулутре у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам на то мислила. Него људи да су били унутра заточени неки?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Никад нисам кретао тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам питала да ли сте кретали, него да ли знате да су људи били тамо неки?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам само чуо, на суђењу овом, пратим суђење на телевизији да је дом у Челопеку био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте чули сад?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у то време нисте чули да су неки људи тамо били затворени месец дана?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам никад ни обраћао пажњу на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте обраћали пажњу?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, на Челопек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте ни чули?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за људе из Дивича, неку њихову судбину?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Е па баш за те људе из Дивича сам чуо да су били у Челопеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте чули?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па сад из суђења, чујем за то, не знам, за време рата нисам знао за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: ВИ рекосте да сте тамо имали притвор у Стандарду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војни притвор?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, на почетку имали смо притвор у касарни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је обезбеђивао тај притвор, ко је чувао притворенике?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Стражари.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па ко су стражари, који вод?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Војна полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Војна полиција, чета војне полиције рекосте има четири вода?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ваш вод или неки други?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, мој вод није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А да ли је овај вод?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је вод за обезбеђење касарне, давале се страже пред капију, затим улаз за зграду, притвор и оружара где се оставља оружје кад су отишли у Србију ови.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било ситуације да притворенике ту доводе не само припадници овог вода за привођење, него и неки други, припадници неких других јединица?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам то, нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте ли имали Војни суд, да ли је постојао Војни суд?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да је било, то треба правника питати да је правник одређивао казне на том Војном суду, а казне, притвор 15 дана, знам да је био притвор 15 дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, па ко је изрицао те казне?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да је било веће судија који су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где, где су они били?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су били ту у кругу касарне или негде другде?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, не сећам се тога, нисам се никад интересовао за то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, него питам Вас да ли имате неких сазнања те врсте. Ако не знате ко је непосредно претпостављени старешина вашем командиру чете, рекосте то је Матић био па био је и Бранко Студен, која, ево говорили сте нам о четири вода унутар чете Војне полиције?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колике су чете биле, колико је чета било?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Три чете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Три чете?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је виша формација, унутар чега су те три чете?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Реко сам на почетку.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је то?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: То је формиран од ових чета нешто у том смислу, мада је то некомплетна чета.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, па не може сада чета, па три чете, него.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја сам на пример имао вод који је имао 15 до 18 људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро и то је унутар чете војне полиције која има још три вода по петнаестак људи, па је то укупно 60 људи, знамо да чета не броји 60 људи, броји мало више, али кажете да имају још две чете, па Вас питам, унутар чега су сад те чете, је ли постојао батаљон неки?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Батаљон.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Батаљон. Ко је командовао батаљоном?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па то сте сад Ви говорили што ја не могу да Вам одговорим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Покушавам да на овај начин дођемо до тих неких старешина.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да су, да, главни команданти касарне уједно и команданти батаљона, друге војске није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било више батаљона или само један батаљон?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Само један тај батаљон ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И кад говорите командант касарне, Ви мислите на овог Благојевића, да ли то значи да мислите на команданта батаљона?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па, јер није ту било много војске неке, било је те три чете, али ја колико се сећам више није било војске.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не нисте ме разумели. Кад кажете командант касарне, је ли то исто што и командант батаљона, неко ко командује са све те три чете?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Мислим да није исто, да је командант касарне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Неко што је још и изнад?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Изнад тога, друга личност.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Изнад тога.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекли сте у једном моменту да сте чули да је Марко Павловић био командант касарне, да он мисли да је био?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја мислим да је био, али не знам да ли је био, чуо сам за Марка Павловића, мислим да је био командант а чега командант не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чули ко је био командант штаба Територијалне одбране на нивоу Зворника, јесте ли чули да је постојао штаб ТО?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта о томе можете да нам кажете, ко је ту командант тог штаба ТО?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па откуд ја знам ко је био командант Територијалне одбране, то не знам, ако ми кажете име рећи ћу Вам познајем ли тог човека.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ми имамо у документима да је командант штаба ТО био Марко Павловић, Ви кажете командант касарне, јел то исто или не?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, ја сам чуо да је био неки командант, сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нечега?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нечега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте касарне можда.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате ко је био штаба ТО?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате, добро. Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте говорили око одређивања тог притвора не знам ни ја, 15 дана и тако. Реците да ли је и којој структури националности припадају ти, не знам побегли су са положаја, не знам украли су.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па то су Срби.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте дошли у Козлук па сте после схватили од прилике где се налази дом, куда може да се прође, па ме интересује тај дом и полицијска станица, да ли се налазе у истој згради?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, ту Вам је полицијска станица, сигурно удаљена 80 до 100 метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли зна Јована Митровића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хаџи Јована Митровића.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, али није чуо да је Хаџи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал је био, сад је Хаџи.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сад је Хаџи.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Знам, знам.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел био у тој некој формацији у којој сте Ви били?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па једно време Јован Митровић је био и с нама у чети али то није трајало дуго, можда месец дана.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Јел био у Вашем воду?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Јован Митровић је отишао за директора Новог Извора, да био је у Војној полицији.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Отишо је за директора Новог Извора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је отишао тек у лето, а шта је био у мају и јуну, јел био код вас неки полицајац?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Био је али није дуго, можда месец, месец ипо дана се задржао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли с њим радили?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: С ким?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Јованом Митровићем?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па Јован Митровић није тада био нека јавна личност као што је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постао.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Постао за време рата и после, тако да је Јован Митровић раван био нама осталима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Кажите колега нисам чула?

АДВ. МИРОСЛАВ ПЕРКОВИЋ: Мислио сам примедбу да ставим али решено је то.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Једно питање само. Помињао је сведок да су врло често ишли на борбене задатке на Дрињачу, ако може да каже какве су тамо борбе биле, ко је водио, које су јединице биле, шта се дешавало тамо?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: На Дрињачу нисмо могли да прођемо, све до мислим '93. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се окрените ка микрофону неће се чути то кад се куца.

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: На Дрињачу нисмо ни ишли. Постојала је у њих горе батаљонска војна полиција, мислим да је било четири човека код

њих, доносили су нам извештаје, и то морало се пролазити преко Србије. Ми нисмо никакву интервенцију имали на Дрињачи. Наш рејон је био од Локања до Дрињаче, зато сам нагласио.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро, али та четворица, то су исто полицајци били српских снага?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате питања, изволите.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Козлук је место прилично мало а овде се тврдило прије Вас неки сведоци тврде да је у Козлуку тај дан било између 2000-3000 војника, јел могуће да Ви нисте могли приметити 3000 војника у Козлуку?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ма није било, ако је било војника то је, то би могла бити цифра 10-15 војника, а не 2000-3000, зашто би требала толика војска.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Дал сте чули да се неко пожалио да је наводно ти војници из сваке куће и гонили људе, чак нису дали ни да затворе кућу, једноставно избацивали ногама и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, лично сам гледао улицама како одлазе сами, сами носећи путне торбе, никаква претња ни никаква пратња није била тог становништва.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Дал си приметио да је неко пљачкан, да је од некога узимата торба, новац, прстење, злато и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: У онај видокруг мој што сам ја могао да видим никоме ништа нису скидали, нико није пљачкан, а рећи ћу Вам само пример да ми је Смајо, не могу да се сетим ко је, реко кад је излазио, Аћиме, каже, изгледа овде можеш понети шта хоћеш, мого сам понети још неких ствари од куће, па где ти је кућа, овде каже код џамије, отиђи донеси слободно, и човек је отишао кући и донео још ствари.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Значи није им нико спречавао колко ће понети и шта ће понети?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нико, нит је прегледао, нити их је малтретирао бар у оном видокругу где сам ја био.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Дал сте доле видели још некога из касарне из Зворника од познатих ових официра и тако даље?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја не могу сад да се сетим, а реко сам упамтио сам Риђошића да је седио за столом, јер сам га знао, млађи човек а осједио, па је био упадљив, не знам ко је још био.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Дал сте приметили случајно ти спискови дал су куцани на лицу мјеста или су већ били откуцани па се само потписивало?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Ја мислим да је било то већ откуцано, да је само потписивало јел је ишло прилично брзо, сад не знам, нисам сигуран.

ОПТ. БРАНКО ГРУЈИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Риђошић, овај што сте га Ви видели да је неки полицајац покушао да изведе неког дечка из аутобуса, а он је то спречио. Јесте ли видели такву ситуацију?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви мало пре рекосте да нисте ишли тамо где су куће?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не, нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тамо нисте ишли?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Нишки да се звао, неки добровољац?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тај човек, јесте ли га видели, јесте ли га упознали?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, видео сам га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којом приликом, дал се сећате?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, не у Козлуку али видео сам човека једне прилике на Баљковици, то је место код Незлука, он је, ми смо били ту исто по интервеницији, дошао је тај Нишки, са, дал је имао ладу ниву, имао је неко полу теренско возило, и био је с нама једно пет минута, оће да оде у Баљковици, то је један пут где су Митровићи страдали изнад Делића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што хоће да оде, шта каже?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па оће да оде, мада то је испред линије, испред линије се не ићи, али он је возилом пошо доле и нагазио на минско поље и тад сам га упознао тог Нишког.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал се он представио као Нишки?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да Нишки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па нижи је био од мене, није нека маса била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он неки војник, јел био у униформи, јел цивил?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па у униформи је био, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел се представио из које је формације, коме он припада, којој војсци?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли Ви чули за неког Репића, за неког Жућу?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сте чули?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па чуо сам за Репића и за Жућу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па да су били у војсци, али не знам људе, мислим да су били паравојска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Паравојска?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да, али не знам људе директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то паравојска?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па то су добровољци, вероватно су се после укључили јединици, али довели су са собом своје људе да ратују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је тај Репић убијао неке људе у Челопеку?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте чули?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вама као војној полицији, некада, било када пријављено да је неко војно лице учинило неки екцес, неко убиство, нешто, негде у Зворнику?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Код нас се дешавала убиства Срба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А убиства Муслимана, дали су се дешавала?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не сећам се, не сећам се за убиства Муслимана, али убиства Срба су се дешавала па су људи притварани, кажњавани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли икада чули после рата да је неки Муслиман убијен у Зворнику, цивил, у неком логору или било где, у неком објекту?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па чуо сам приче те, убијен овај, убијен онај, али ја нисам упознат са тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога сте чули, када?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па то кад се прича да је Расим на пример Даутовић, убијен у пољу, дошо да окопа башту у Тршићу, дошо из Козлука и каже Расима су неки пребили, да је он умро, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити изјаву овога сведока који се, Нишки, који каже, каже малтене да је била јавна тајна и да је цео Зворник брујао о томе да Репић убија људе у том Дому културе у Челопеку и каже да је хтео неком да каже вероватно би то било командиру Војне полиције или команданту бригаде, и верује да су они то знали а у то време мисли да је био Владан Матић командир Војне полиције, али није сигуран, касније је био или Бранко Студени или Јосип Аћимовић, јесте ли Ви икада чули од Вашег командира да је тако нешто пријављено да неки војници или добровољци или те паравојске неког су убили у Зворнику у периоду мај, јуни у неком објекту где су били заточени Муслимани?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Не знам, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад нисте од Ваших командира нешто тако чули?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има још неко питање.

Констатује се да нема више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колики су Ваши трошкови за долазак у суд?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па ја сам дошо са комшијом којег морам да платим, да му платим ручак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко ћете да га платите?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Да му платим, па знам да је овај у мене колега добио пет хиљада динара, па и ја толко тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви толко?

СВЕДОК МИЛАН АЋИМОВИЋ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Констатује се да сведок тражи трошкове доласка у суд и повратка, те исхрану у износу од 5.000,00 динара, па

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Исплатити сведоку тражени износ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала што сте дошли. Довиђења.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Главни претрес се прекида, исти ће се наставити:

28.09.2007.године, са почетком у 09.30 часова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сутра само да вас обавестим. Изгледа да ће доћи само један сведок, ова доктор Љубица Васиљевић, која је примила позив, доктор Јелкић Мухамед је одбио да дође и да му се уручи позив, а није се изјаснио да ли жели видео линк, одбио је да уопште дође да би се ступило у контакт с њим, а овај вештак је спречен сутра да дође, али има жељу да дође.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА